

๗๑๖.๑๑๕๐๗

ร.๗ ๑๗๖ ๑

ร.๑

ผลการสอนแบบแยกส่วนกับการสอนแบบรวมส่วน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวอลเลย์บอล

ห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

ของ

ไพฑูรย์ วัฒนสุนทร

๒๘ พ.ค. ๒๕๓๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาบัณฑิต

จุฬารักษณ์ ๒๕๓๒

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178492

ผลการสอนแบบแยกส่วนกับการสอนแบบรวมส่วนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวอลเลย์บอล

บทคัดย่อ

ของ

ไพฑูรย์ วิจารณ์สาร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาหาบัณฑิต

พุทธทศวรรษ 2532

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกีฬาวอลเลย์บอล ระหว่างวิธีสอนแบบแยกส่วน และวิธีสอนแบบรวมส่วน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชายโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 60 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) และไม่เคยเป็นนักกีฬาวอลเลย์บอลมาก่อน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่มเท่า ๆ กัน คือกลุ่มที่สอนแบบแยกส่วน และกลุ่มที่สอนแบบรวมส่วน ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ต่อ 1 กลุ่ม คือ จันทร์, พุธ, ศุกร์ และ อังคาร, พฤหัสบดี, เสาร์ วันละ 1 ชั่วโมง โดยให้เรียนกีฬาวอลเลย์บอลตามโครงการสอน ตั้งแต่เวลา 16.00 - 17.00 น. แล้วทดสอบความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวอลเลย์บอลหลังการเรียน 6 สัปดาห์ โดยใช้เครื่องมือแบบทดสอบของ เจลิมชัย บุญริษฐ์, แบบประเมินค่าความสามารถในการเล่นในทีม แบบทดสอบความรู้และความเข้าใจ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติ (t - test Independent)

ผลการศึกษาพบว่า

วิธีสอนแบบรวมส่วน ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอลแตกต่างจากวิธีสอนแบบแยกส่วน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF PART AND WHOLE TEACHING TECHNIQUES
UPON VOLLEYBALL LEARNING ACHIEVEMENT

AN ABSTRACT

BY

PITTOON VAJANASOONTHORN

Presented in partial fulfillment of requirements
for the Master of Education degree
at Srinakarinwirot University

February 1989

The purpose of this study was to compare the learning achievement in volleyball through two methods of teaching, part and whole methods.

The sample of 60 male students was drawn from students of Angsila Pittayakom School at Chonburi by the multi-stage random sampling method. They are studying at M 1. None of them was a volleyball player. They were equally divided in-to two groups. One group was taught by the part method, and the other by the whole method. The training period was 3 days a week, 1 hour a day on Monday, Wednesday and Friday for one group and the other group on Tuesday Thursday, and Saturday from 4.00 to 5.00 p.m. for 6 weeks. The subjects were then tested for their learning achievements by the Test of Volleyball Achievement.

The data were treated by the t - test Independent Method and it was found that there was a statistical difference between the means of volleyball learning achievements of both groups, significant at .01 level in favor of the whole method of teaching.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันสัปดาห์ และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน

(ผศ. อุดม พิมพา)

..... กรรมการ

(อาจารย์นที ดอนโพธิ์งาม)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผศ. อุดม พิมพา)

..... กรรมการ

(อาจารย์นที ดอนโพธิ์งาม)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์สุทธิ พานิชเจริญนาม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ. ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ ... ๙ ... เดือน ... สิงหาคม ... พ.ศ. 2532

๑๑๖
๑๑๖
๑๑๖

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับคำแนะนำช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุดม พินพา ประธานคณะกรรมการวิจัย อาจารย์ นที ดอนโพธิ์งาม กรรมการคณะกรรมการวิจัย และอาจารย์ สุทธิ พานิชเจริญนาม กรรมการสอบที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพณท์ ผศ.ผานิต นิลมาศ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางในการศึกษาค้นคว้า และขอบขอบคุณเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในการค้นคว้าและทดลอง

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ใหญ่ คณาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนอย่างศิลปวิทยาคม จังหวัดชลบุรี ที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดีตลอดการทดลอง

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ พี่ ๆ น้อง ๆ และครอบครัว ที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด คุณประโยชน์ใดที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้กับคุณแม่ และพี่,น้อง ที่ล่วงลับไปแล้ว

ไพฑูรย์ วัฒนสุนทร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
ข้อตกลงเบื้องต้น	7
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ	10
เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ	16
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย	20
กลุ่มตัวอย่าง	20
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	21
วิธีดำเนินการทดลอง	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	22
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	23

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	28
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	28
กลุ่มตัวอย่าง	28
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	29
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
อภิปรายผล	30
ข้อเสนอแนะ	33
บรรณานุกรม	35
ภาคผนวก	41
ภาคผนวก ก โปรแกรมการเรียงวอลเลย์บอล ของกลุ่มเรียนแบบแยกส่วน	42
ภาคผนวก ข โปรแกรมการเรียงวอลเลย์บอล ของกลุ่มเรียนแบบรวมส่วน	51
ภาคผนวก ค ขั้นตอนในการวัดความสามารถ ในการเล่นวอลเลย์บอล	59
ภาคผนวก ง แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลชาย ของ เฉลิมชัย บุญรักษ์	63
ภาคผนวก จ แบบทดสอบความรู้และความเข้าใจกีฬาวอลเลย์บอล	68
ภาคผนวก ฉ แบบทดสอบการวัดทัศนคติของกีฬาวอลเลย์บอล	74

บทที่

หน้า

ภาคผนวก ข คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวอลเลย์บอล	80
ภาคผนวก ข คะแนนการวัดทัศนคติของกีฬา วอลเลย์บอล	85
ประวัติย่อของผู้วิจัย	93

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนวอลเลย์บอลหลังการสอน 6 สัปดาห์ ของกลุ่มที่สอนแบบแยกส่วน และรวมส่วน	26
2	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวอลเลย์บอลหลังการสอน 6 สัปดาห์ ของกลุ่มที่สอนแบบ แยกส่วนและแบบรวมส่วน	27
3	แสดงผลการทดสอบของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวอลเลย์บอล หลังการสอน 6 สัปดาห์ ของกลุ่มที่ใช้การสอนแบบแยกส่วน	81
4	แสดงผลการทดสอบของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวอลเลย์บอล หลังการสอน 6 สัปดาห์ ของกลุ่มที่ใช้การสอนแบบรวมส่วน	83
5	แสดงผลการทดสอบของคะแนนผลสัมฤทธิ์การวัดทัศนคติของการเรียนวอลเลย์บอล แบบแยกส่วน กับแบบรวมส่วน หลังการเรียน 6 สัปดาห์	86

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

ในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่าการศึกษาคือสิ่งที่สำคัญยิ่งในการที่จะช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญ การพัฒนาประเทศจะกระทำให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้นั้นจะต้องประกอบด้วยกำลังคนที่มีคุณภาพแต่ การที่จะสร้างกำลังคนให้มีคุณภาพได้นั้นจำเป็นจะต้องมีระบบการศึกษาที่ดีด้วย ดังเช่น วรศักดิ์ เพียรชอบ (2524 : 16) ได้ให้ความเห็นว่า "มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศ การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายจำเป็นจะต้องพัฒนามนุษย์เป็นอันดับแรก การเตรียม มนุษย์ให้เป็นทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ ก็คือการให้การศึกษา" ประเทศของเราเป็นประเทศที่กำลัง พัฒนาดังนั้นการพัฒนาคนในชาติจึงเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกที่ต้องกระทำ คนที่มีคุณภาพไม่ว่าจะมีแค่ เฉพาะด้านความคิดเท่านั้น แต่จะต้องประกอบไปด้วยด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และ ด้านจิตใจ เหมือนดังที่ นิภา เพชรสุด (2523 : 47) กล่าวไว้ว่า "คุณลักษณะของคนที่มีคุณภาพจะ ต้องประกอบไปด้วยความเจริญทางร่างกาย อารมณ์ ความคิด และจิตใจ "วิชาพลศึกษาเป็น องค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการศึกษาที่จะช่วยให้กำลังคนมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพราะวิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่ช่วยเสริมสร้างความเจริญทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ธนิต คงนนต์ (2524 : 179) กล่าวไว้ว่า "เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า การพลศึกษา สุขภาพพลานามัย และการกีฬา มีส่วนสำคัญในการที่จะส่งเสริมให้พลเมืองของประเทศมีความสมบูรณ์แข็งแรงปราศจาก โรคภัยไข้เจ็บกับ ทั้งเป็นบุคคลที่มีคุณภาพสูง" นอกจากนี้ยังมีบุคคลต่าง ๆ ได้กล่าวถึงความสำคัญ ของการพลศึกษาไว้มากมายดังเช่น

แนช (Nash. 1948 : 52) กล่าวไว้ว่า "วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งในขบวนการ การศึกษาทั้งหมด เป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมเป็นสื่อเพื่อให้เกิดพัฒนาการทางกาย ทางประสาท ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ ผลเหล่านี้จะประจักษ์ก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมพลศึกษาขึ้นตามสถานที่

ต่าง ๆ เช่น สนามกีฬา โรงฝึกพลศึกษา เป็นต้น"

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลในทุก ๆ ด้านเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการประกอบกิจกรรมการงานต่าง ๆ และเพื่อสมรรถภาพของกำลังคนในการพัฒนาประเทศ ปัจจุบันรัฐได้มุ่งที่จะให้วิชาพลศึกษามีในหลักสูตรที่เรียนในทุกระดับการศึกษานับตั้งแต่การศึกษาภาคบังคับจนถึงขั้นมัธยมศึกษาและในระดับการศึกษาสูงขึ้นไปได้พยายามที่จะบรรจุวิชาพลศึกษาเข้าเป็นวิชาหนึ่งด้วย วรศักดิ์ เพียรชอบ (2524 : 17) เมื่อวิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนแล้ว องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้วิชาพลศึกษาได้บรรลุในการพัฒนาคนก็คือ ผู้สอน และวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ

การเรียนการสอนในปัจจุบันนี้ได้นำเอาทฤษฎีและเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วยในการพัฒนาการศึกษามากขึ้นรวมทั้งได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก่ไขวิธีเรียนวิธีสอนให้เจริญก้าวหน้าและเหมาะสมกับสถานการณ์อยู่เสมอ ผู้สอนที่ดีควรวางวิธีการหรือใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อทำให้วิชาที่สอนสนุกสนานและน่าสนใจ อุปกรณ์และเครื่องมือใหม่ ๆ ไม่เพียงแต่จะช่วยแบ่งเบาภาระหนักของครูเท่านั้นแต่ยังช่วยให้การสอนของครูง่ายขึ้น ประหยัดเวลา เด็กมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและยังเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้อีกด้วย

สาอาง พ่วงบุตร (2524 : 185) กล่าวว่า "การพลศึกษาจะสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายได้เป็นอย่างดี จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง เช่น การเงิน สถานที่ สื่อการเรียน ครูพลศึกษาจำเป็นต้องอาศัยความรู้ความสามารถเพื่อให้การสอนวิชาพลศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องสามารถปรับปรุงวิธีการสอนให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จนชีวิตประจำวัน" จะเห็นได้ว่า วิชาพลศึกษามีความจำเป็นและสำคัญต่อการพัฒนาคนโดยทั่วไป ชินินทร์ ยุทธะนันท์ (2518 : 3) กล่าวว่ากีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมหรือชุด การเล่นกีฬาเป็นทีม ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล ฮ็อกกี้ วอลเลย์บอล แชนด์บอล ฯลฯ กีฬาเหล่านี้ ได้รับความนิยมสนใจจากนักเรียน นิสิตและประชาชนทั่วไป

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2513 : 3) กล่าวว่า การที่นักเรียนมีทักษะกีฬาอย่างถูกต้องและสามารถเล่นกีฬาได้ จะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการกีฬา เมื่อมีเวลาว่างเขาจะเข้าร่วมเล่น

กีฬาที่ถนัด ส่วนประวิทย์ ไชยสาม (2525 : 61) ได้กล่าวไว้ว่าในการเล่นหรือฝึกกีฬาเกือบทุกชนิด ผู้เล่นจะต้องมีเทคนิคการเล่นเป็นของตนเอง และมีการวางแผนการเล่นเฉพาะตัว รวมทั้งการวางแผนการเล่นเป็นชุดความคู่กันไปด้วย สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนี้น หากมีอยู่ในการเล่นก็จะประสบผลสำเร็จได้ง่าย

ศึกษาธิการ (2522 : คำนำ) กล่าวว่า การออกกำลังกายโดยใช้เกมส์กีฬาเป็นสื่อ นั้นมีมากมายหลายอย่าง การเล่นกีฬาบอลเลย์บอล ก็เป็นเกมส์ที่นิยมกันมากและเป็นการเล่นที่มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมีเทคนิคมาก เป็นการเล่นที่ช่วยในการพัฒนาร่างกายได้หลายทาง ส่งเสริมร่างกายได้ทุกส่วน เป็นการออกกำลังกายที่ดี และเป็นเกมส์กีฬาที่ไม่น่ามีการปะทะ อันก่อให้เกิดอันตรายได้ บอลเลย์บอลจึงเป็นเกมส์การเล่นที่สมควรแนะนำเผยแพร่ให้มีการเรียนการสอนและการร่วมแข่งขันกันอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

ธรรมนูญ ทองสงฆ์ และเชชา เกียรติศิริ (2526 : 52) กล่าวว่าบอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่เล่นกันเป็นชุดหรือเป็นทีม ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพทางกายของผู้เล่นในหลาย ๆ คนด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับสเลย์แมกเซอร์ และบราวน์ (Slaymexer and Brown. 1970 : 4 - 7) ได้สรุปคุณค่าของกีฬาบอลเลย์บอลไว้ว่า ประสิทธิภาพที่เกิดจากการเล่นกีฬาบอลเลย์บอลจะส่งผลให้เป็นที่ยอมรับและพัฒนา 4 ด้าน คือ

1. พัฒนาด้านร่างกาย ในการฝึกบอลเลย์บอลโดยทั่วไป โดยเฉพาะเพื่อเข้าแข่งขันนั้นจะต้องคำนึงถึงสมรรถภาพทางร่างกาย อันได้แก่ ความแข็งแรง ความทนทาน ความเร็ว การทรงตัว และการยืดหยุ่น ความแข็งแรงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด โดยเฉพาะความแข็งแรงของขา เพราะจะเป็นผลที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการกระโดดในแนวตั้งเพื่อตบลูกและสกัดกัน นอกจากนั้นความทนทาน ความเร็วในการเคลื่อนไหวเพื่อการตบลูกนั้นความสัมพันธ์ของความเร็วประกอบกับมือต้องสัมพันธ์กันโดยเฉพาะความเร็วในการตบลูกอย่างน้อยประมาณ 60 ไมล์/ชั่วโมง ซึ่งการฝึกความเร็วดังกล่าวต้องให้ได้มากกว่าตัวเลขที่คำนวณไว้ ในด้านการทรงตัวก็เป็นสิ่งหนึ่งที่จำเป็น เพราะการทรงตัวนั้นมิใช่จะเป็นการทรงตัวที่อยู่กับที่อย่างเดียว การทรงตัวขณะเคลื่อนไหว โดยเฉพาะขณะลอยตัวเพื่อจะตบลูกหน้าค้ำยจะต้องคำนึงถึง มิเช่นนั้นแรงในการตบลูกจะทำให้เสียการทรงตัวเมื่อผู้เล่นลงสู่พื้น นอกจากนั้นความอ่อนตัวก็เป็นเรื่องจำเป็นเช่นเดียวกับการเล่น

กีฬาโอลิมปิกดังกล่าวจะทำให้สมรรถภาพทางกายเกิดการพัฒนาได้เป็นอย่างดี

2. พัฒนาการด้านกลไก ทำให้มีการประสานงานในการทำงานของร่างกายทำให้เกิดความสัมพันธ์กัน เช่น ความสามารถในการใช้สายตากับแขน ความสามารถในการกระโดดกับการตบที่สัมพันธ์กัน นอกจากนี้การประสานงานของตำแหน่งต่าง ๆ ก็มีสำคัญต้องสามารถสลับเปลี่ยนตำแหน่งได้ตลอดเวลา ถึงผู้เล่นมีความคล่องตัวสูงจะทำให้การเล่นได้ผลดี โดยอาศัยความสามารถในการใช้ทุกส่วนของร่างกายของผู้เล่นประสานงานกันเป็นอย่างดี

3. พัฒนาการด้านจิตใจ การเล่นกีฬาโอลิมปิกทำให้เกิดความมั่นคงทางจิตใจ เพราะการเล่นจะต้องมีการพัฒนาด้านวินัย ความรับผิดชอบ และต้องปรับอารมณ์อยู่ตลอดเวลา

4. พัฒนาการด้านสังคม ทำให้มีโอกาสร่วมเล่น และมีการปะทะกับสมาชิกในทีม นอกจากนี้ กีฬาโอลิมปิกเป็นกีฬาที่สามารถเล่นได้ทั้งหญิงและชาย เป็นกิจกรรมที่ต้องการอุปกรณ์น้อย และนับเป็นกิจกรรมสันตนาการกิจกรรมหนึ่ง การเล่นจะต้องมีการรวมกลุ่มอันเป็นผลทำให้เกิดการพัฒนาสังคมได้เป็นอย่างดี

๕ ปัจจุบันกีฬาโอลิมปิกในประเทศไทยถือได้ว่าเป็นหนึ่งในกีฬาแนวหน้าที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากทุกครั้งที่มีการแข่งขันจะมีผู้ให้ความสนใจ และมีผู้เข้าชมกีฬานี้อย่างล้นหลาม ดังจะเห็นได้จากการแข่งขันจากเกมส์กีฬาต่าง ๆ เช่น กีฬาประชาชนในประเภทต่าง ๆ หรือแม้แต่กีฬาของกรมพลศึกษาเอง ซึ่งสอดคล้องกับที่ ส. อนุเมิส (2526 : 7 - 8) ได้กล่าวไว้ว่า วอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมาก เป็นกีฬาที่ต้องใช้มือ แขน เท้า ไหวพริบ ความเยือกเย็น กำลังและความสามัคคีระหว่างผู้เล่นในทีม นอกจากนี้วอลเลย์บอลยังเป็นกีฬาที่เล่นได้โดยทั่วไป สั้นเปลืองอุปกรณ์น้อย ราคาถูก เป็นกีฬาที่เหมาะสมกับทุกเพศ ทุกวัย

บิงอร์ เลียงหล่อ (2527 : 3) กล่าวว่า การเล่นวอลเลย์บอลจำเป็นต้องอาศัยทักษะเบื้องต้นหลายประการ เช่น การเสิร์ฟ (The Serve) การแตะบอล (The Set) การเล่นลูกมือล่าง (The Under) การตบ (The Spike) การสกัดกั้น (The Block) และทักษะการเล่นเป็นทีม บิงจะ จิตรโสภี (2526 : 70) กล่าวเสริมว่า กลวิธีของการเล่นวอลเลย์บอลเป็นทีม คือ การนำเอาทักษะและเทคนิคของวอลเลย์บอลทั้งความสามารถเฉพาะตัวและของส่วนรวมที่

มีทั้งหมดออกมาใช้ เพื่อให้ทีมบรรลุเป้าหมายอันพึงปรารถนาในการแข่งขัน กลวิธีการเล่น วอลเลย์บอลเป็นทีมจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้เล่นแต่ละคนจะได้รับการส่งเสริมพัฒนา วิธีการเล่น การฝึกฝนทักษะเบื้องต้น ทักษะขั้นสูง ความสามารถทางด้านร่างกาย ตลอดจนจิตใจที่มีเป็นมูลฐานเบื้องต้นมาก่อน มากน้อยเพียงใด ประกอบกับความรู้เรื่องการเล่นวอลเลย์บอลเป็นทีมของผู้เกี่ยวข้องกับการแข่งขันทุก ๆ คนอย่างดั่งแท้ ดังนั้นผู้เล่นและผู้เกี่ยวข้องทุก ๆ คน จึงจำเป็นต้องเรียนรู้องค์ประกอบของกลวิธีการเล่นวอลเลย์บอลเป็นทีม

✧ บุเชอร์ (Bucher. 1968 : 147) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบมีแบบแผน (Formal Teaching) ในวิชาพลศึกษา ซึ่งการสอนพลศึกษาของไทยในปัจจุบันตามวิธีการนี้ก็คือ การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต การสอนแบบนี้เราถือปฏิบัติกันมานานแล้ว เป็นวิธีการสอนโดยครูเป็นจุดศูนย์กลางใช้การอธิบาย โปรแกรมเน้นเรื่องการพัฒนาทักษะ ขาดความเข้าใจทางด้านสติปัญญา นักเรียนจะแสดงความสามารถของเขาด้วยการปฏิบัติตามคำสั่ง ขาดความเป็นอิสระเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ เด็กจะพบกับความยุ่งยากและไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์นั้น ๆ ได้ ซึ่งวิธีการสอนแบบนี้จะมีผลดีทางด้านพัฒนาทักษะเท่านั้น ซึ่งไม่ครอบคลุมความมุ่งหมายของการศึกษาไทย

มารุต วัชรางกูร (2528 : 2) กล่าวว่า การเรียนการสอนในปัจจุบันได้นำเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วยในการพัฒนาการศึกษามากขึ้น รวมทั้งได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แกไขวิธีเรียน วิธีสอนให้เจริญก้าวหน้าและเหมาะสมกับสถานการณ์อยู่เสมอ ผู้สอนที่คิดควรคิดหาวิธีการหรือใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อทำให้วิชาที่ตนสอนสนุกสนานและน่าสนใจ เด็กมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและยังเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้อีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นแรงกระตุ้นให้มีการคิดค้นหาวิธีสอนที่เหมาะสมกับสังคมและสถานการณ์ปัจจุบัน การสอนแบบรวมส่วนเป็นวิธีที่เหมาะสมวิธีหนึ่ง และมีจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับการศึกษาของไทยในความต้องการให้เด็กมีความสามารถที่จะคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมตามระบอบประชาธิปไตย วิธีสอนแบบนี้จะช่วยพัฒนาบุคคล ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีสอนแบบนี้ เพื่อศึกษาดูว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบ

แยกส่วนกับการสอนแบบรวมส่วน มีผลทางการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถทางกีฬาแตกต่างกัน หรือไม่เพียงใดในเมื่อให้ผู้สอนคนเดียวสอนนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แต่วิธีการสอนแตกต่างกัน กิจกรรมที่จะใช้สอนเพื่อเปรียบเทียบผลการสอน คือวิชาวอลเลย์บอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งถ้าผลการวิจัยปรากฏว่าการสอนแบบรวมส่วนก่อให้เกิดผลทางด้านความสามารถ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญประการหนึ่งของการเรียนการสอนพลศึกษาได้ดีกว่าหรือเทียบเท่ากับการสอนแบบแยกส่วนแล้ว ก็จะเป็นแนวทางให้ครูพลศึกษามีวิธีการสอนพลศึกษาเพิ่มขึ้นอีกวิธีหนึ่ง โดยเฉพาะเป็นวิธีสอนที่น่าไปสู่เป้าหมายของการศึกษาทางด้านพลศึกษา

ผู้วิจัยมีความสนใจในกีฬา วอลเลย์บอลเป็นอย่างมาก เพราะสอนวิชานี้ในระดับวิทยาลัยพลศึกษา และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน มีความเชื่อว่าการหาวิธีการสอนที่ดีในลักษณะต่าง ๆ และวิธีการต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการสอนเด็กเพื่อให้เด็กได้รับความรู้ มีทักษะในการเล่นวอลเลย์บอลได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น พร้อมทั้งสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนในวิชาวอลเลย์บอล ทั้งยังให้ความสนใจสนุกสนานในการเรียนที่ได้มีการเรียนแบบรวมส่วนเพิ่มไปด้วย ซึ่งถือว่าการเล่นทีมในการเรียนวอลเลย์บอลมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับกีฬา วอลเลย์บอล ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะทดสอบ และหาผลของการเรียนแบบรวมส่วน เพื่อให้เป็นแนวทางในการสอนวิชาวอลเลย์บอลต่อไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนในวิชากีฬาประเภทนี้

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วนและแบบรวมส่วน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอล โดยการสอนแบบแยกส่วน

และการสอนแบบรวมส่วน

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอลของกลุ่มเรียนแบบแยกส่วน และกลุ่มเรียนแบบรวมส่วน

2. ทำให้ทราบข้อแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอลของการสอนแบบแยกส่วน รวมส่วน

3. เพื่อเป็นแนวทางให้ครู ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้สนใจนักกีฬาวอลเลย์บอลสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในการสอนทักษะวอลเลย์บอลให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชายโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 60 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน คือ

กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนแบบแยกส่วน

กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนแบบรวมส่วน

2. ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 การเรียนแบบแยกส่วน

2.1.2 การเรียนแบบรวมส่วน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอล

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การศึกษาค้นคว้านี้ไม่สามารถควบคุมตัวแปรเรื่องอาหาร การพักผ่อนและการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายอื่น ๆ ในระยะก่อนหรือระหว่างช่วงการทดสอบ

2. การทดลองทุกครั้งจะเริ่มทำตั้งแต่เวลา 16.00-17.00 น. ของวันอังคาร พอดี

เสาร์ ใน 1 สัปดาห์ และจันทร์ พุธ ศุกร์

3. การวัดความสามารถในการเรียนรู้ทักษะกีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้แบบทดสอบทักษะของ เจลิมชัย บุญวัชร เป็นเครื่องชี้ผลการเรียนแบบแยกส่วนตามโปรแกรม และการเรียนแบบรวมส่วน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอล หมายถึง แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลของ เจลิมชัย บุญวัชร ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดทักษะกีฬาวอลเลย์บอลของนักศึกษาชาย ระดับอุดมศึกษา

2. กลุ่มทดลองที่ 1 หมายถึง กลุ่มผู้เข้ารับการเรียนแบบแยกส่วนตามโปรแกรมการเรียน (ดูภาคผนวก ก)

3. กลุ่มทดลองที่ 2 หมายถึง กลุ่มผู้เข้ารับการเรียนแบบรวมส่วนตามโปรแกรมการเรียน (ดูภาคผนวก ข)

4. ทักษะวอลเลย์บอล หมายถึง ความสามารถของร่างกายในการเล่นวอลเลย์บอล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับการเคลื่อนไหวของทักษะนั้นให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

5. การเล่นเกม หมายถึง การนำทักษะวอลเลย์บอลมาใช้ในการเล่นเป็นเกมส์แข่งขันระหว่าง 2 ทีม โดยอยู่ภายใต้กฎ กติกา ระเบียบ ข้อบังคับของกีฬาวอลเลย์บอล ซึ่งมีครูควบคุม

6. ผลของการฝึก หมายถึง ค่าของความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบของกลุ่มที่เรียนวอลเลย์บอลทั้งสองประเภท

7. การวัดทักษะ หมายถึง การวัดกิจกรรมทดสอบที่ใช้ในการเล่นวอลเลย์บอล ประกอบด้วยการเล่นลูกสองมือล่าง การเล่นลูกสองมือบน การเสิร์ฟลูก โดยใช้แบบของเจลิมชัย บุญวัชร ที่สร้างขึ้นในปี พ.ศ.2527 (ดูภาคผนวก ง)

8. การวัดความเข้าใจ หมายถึง การวัดความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับกีฬาบอลเลย์บอล
ในด้านประวัติ กฎกติกา ทักษะและการเล่นทีม (ดูจากภาคผนวก จ)

9. การวัดความสามารถในการเล่นบอลเลย์บอล หมายถึง คุณลักษณะความสามารถ
ในการเล่นในกีฬาบอลเลย์บอล (ที่ประเมินค่าได้จากผู้เชี่ยวชาญ) ดูจากภาคผนวก ค

10. การสอนแบบแยกส่วน หมายถึง การสอนทักษะบอลเลย์บอลแต่ละชนิดเพียงอย่าง
เดียวในเวลา 1 ชั่วโมง

11. การสอนแบบรวมส่วน หมายถึง การสอนให้เด็กได้เรียนโดยการเล่นทีมคู่กับการ
ฝึกทักษะทุกชั่วโมงที่มีการเรียนการสอน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ทั้งของภายใน
และต่างประเทศ พอสรุปได้ดังนี้

เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ

สุชา จันทร์เฒ (2522 : 9) ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้ของบุคคลจะเป็นไปในลักษณะรูป
ของส่วนรวม (The whole) ซึ่งลักษณะการรับรู้ดังกล่าวนี้จะอยู่ในหลักการเรียนรู้ของกลุ่มจิตวิทยา
เกสตัลท์ คือการเรียนรู้ของคนไม่ได้แยกเป็นส่วนย่อย ๆ แต่เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนพิจารณารับรู้
และแปลความหมายของสถานการณ์ทั้งหมดเป็นส่วนรวม จนเกิดการหยั่งเห็น (Enrigh) ขึ้นในใจ

ประสาธ อิศรปริดา (2523 : 101) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนตามหลักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์
ว่า ครูจะเป็นผู้ช่วยเด็กให้มองเห็นความหมายและเกิดความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ซึ่งการเรียน
การสอนต้องเป็นไปในลักษณะที่ผู้เรียนต้องได้เห็นรูปร่างทั้งหมดของสิ่งที่จะเรียนเสียก่อน แล้วจึง
จะไปเรียนส่วนย่อย ๆ การเรียนในแต่ละวิชาอาจแบ่งออกเป็นหน่วยที่มีความหมาย แต่ละหน่วยก็
จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกัน นอกจากนี้การเรียนการสอนจะต้องเน้นให้ผู้เรียน ๆ ด้วยความเข้าใจ
มากกว่าที่จะเน้นการเรียนแบบท่องจำ เพราะการเรียนด้วยความเข้าใจและรู้ความหมาย จะมีผล
ให้ความรู้ยั่งยืนถาวร

บำรุง กลัดเจริญ และฉวีวรรณ กีนาวงษ์ (2527 : 151 - 158) ได้กล่าวถึงการเรียน
แบบรวม-แยกรวม (Whole-part-whole learning) ว่าการเรียนสิ่งใดถ้าได้มองเห็นส่วนใหญ่
ทั้งหมด จะเรียนได้ดีกว่าเห็นและเรียนส่วนย่อยของสิ่งนั้นทีละส่วน เพราะการได้มองเห็นส่วนใหญ่
ทั้งหมด ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยเหล่านั้น

การสอนจะได้ผลดียิ่งขึ้นโดยแสดงสิ่งที่สอนนั้นเป็นส่วนรวมให้ผู้เรียนเห็น และเข้าใจ

ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยแต่ละส่วนในส่วนรวมนั้น เพราะว่าสิ่งต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ครูสอนแยกจากกัน ย่อมจะไม่สามารถทำให้เด็กเห็นความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยเหล่านั้น

หลักการสอนทั่วไป

1. สอนจากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้
2. สอนจากสิ่งที่ย่อยไปหาสิ่งที่ยาก
3. สอนจากสิ่งที่มีตัวตนไปหาสิ่งที่ไม่มีตัวตน
4. สอนจากสิ่งที่พบเห็นไปหาเหตุผล
5. สอนจากสิ่งที่ย่อยไปหาสิ่งที่สลับซับซ้อน
6. สอนให้เป็นไปตามธรรมชาติของเด็ก
7. สอนให้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า
8. สอนให้สนุกสนานสนใจ
9. สอนโดยครูบอกให้น้อยที่สุด
10. สอนให้นักเรียนเรียนรู้โดยการกระทำ

ลักษณะของการสอนที่ดี

ต้องยึดเด็กเป็นหลัก ครูต้องสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อมและอารมณ์เด็ก ความมุ่งเด็กให้ได้ทั้งความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติ มีการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียน มิใช่เอาความจริงจากตำราหรือคำบอกเล่าอย่างเดียว ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียนโดยใช้แรงกระตุ้นทั้งภายในและภายนอก ไม่ควรยึดมั่นอยู่แต่เพียงวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว

คำรัส ดาราศักดิ์ (2520 : ง) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การเปรียบเทียบผลการสอน วิชาวอลเลย์บอล โดยวิธีสอนแบบค้นและแก้ปัญหา กับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต" กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนสตรีสมณวิมลราชดำริ จำนวน 70 คน โดยวิธีการสอนสองแบบคือ กลุ่มหนึ่งสอนวิธีค้นและแก้ปัญหา เรียกว่า กลุ่มทดลอง อีกกลุ่มหนึ่งสอนโดยวิธีการบรรยายประกอบการสาธิต เรียกว่า กลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบ มาตรฐาน "แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล" ของเอเอเอชพีอีอาร์ (AAHPER) มาทดสอบ เพื่อ วัดระดับความสามารถทางทักษะวอลเลย์บอลให้เทียบเท่ากันทั้งสองกลุ่ม และเมื่อสอนจบบทเรียน เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ จะมีการทดสอบด้วยแบบทดสอบมาตรฐานอีกครั้งหนึ่งเพื่อเปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า คะแนนผลการสอนวิชาวอลเลย์บอลโดย เฉลี่ยของกลุ่มทดลองซึ่งสอนโดยวิธีแบบค้นและแก้ปัญหา กับกลุ่มควบคุมซึ่งสอนโดยวิธีสอนแบบ บรรยายประกอบการสาธิตไม่แตกต่างกัน

เชิดพันธ์ ฉายเหมื่อนวงศ์ (2523 : 136) ได้ศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบประสิทธิผล การสอนวิชาวอลเลย์บอลระหว่างวิธีสอนแบบมอบหมายงาน กับการสอนแบบบรรยายประกอบการ สาธิต ซึ่งทำการทดลองกับนักศึกษาหญิงระดับประโยควิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคโนโลยี อาชีวศึกษา วิทยาเขตพระนครใต้ จำนวน 45 คน โดยแบ่งเป็นสามกลุ่ม ๆ ละ 15 คน โดย กลุ่มที่หนึ่งสอนด้วยวิธีมอบหมายงาน กลุ่มที่สองสอนด้วยวิธีบรรยายประกอบการสาธิต และมอบหมาย งานให้ทำนอกเวลา กลุ่มที่สามสอนด้วยวิธีบรรยายประกอบการสาธิต ผลการศึกษาพบว่าประสิทธิผล การสอนวิชาวอลเลย์บอลระหว่างวิธีสอนแบบมอบหมายงาน การสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต และการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตและมอบหมายงานให้ทำนอกเวลาไม่แตกต่างกัน

อภิชาติ ไตรแสง (2526 : 53) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง "เกณฑ์ปกติความสามารถ ทางทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษา" การศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้าง เกณฑ์ปกติความสามารถทางทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาชาย วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 74 คน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด มหาสารคาม จำนวน 80 คน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี จำนวน 89 คน วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชุมพร จำนวน 85 คน และแบบทดสอบที่นำมาใช้เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬา วอลเลย์บอล

ของแบรดดี้ ซึ่งมีรายการทดสอบหนึ่งรายการ คือ การเล่นลูกบอลกระทบผนังภายในหนึ่งนาทิจำลอง การศึกษาพบว่า การเล่นลูกบอลกระทบผนังภายในหนึ่งนาทิจำลอง มีค่ามัธยฐานเลขคณิต 29.31 ครั้ง ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.01 และจำแนกเกณฑ์ทักษะกีฬาบอลเลย์บอลดังนี้

ดีมาก	37 ขึ้นไป	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่	81 ขึ้นไป
ดี	32 - 36	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่	61 - 78
ปานกลาง	28 - 31	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่	41 - 57
ต่ำ	23 - 27	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่	21 - 38
ต่ำมาก	ต่ำกว่า 23	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่	21 ลงมา

นักศึกษายาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ มีความสามารถในการเล่นลูกบอลกระทบผนังภายในเวลาหนึ่งนาทิจำลอง ต่ำกว่านักศึกษายาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า มีความสามารถในการเล่นลูกบอลกระทบผนังภายในเวลาหนึ่งนาทิจำลอง ไม่แตกต่างกัน

นิวัฒน์ งามบ่า (2526 : 70 - 71) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" การศึกษาค้นคว้ามีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอล และสร้างเกณฑ์ปกติทักษะกีฬาบอลเลย์บอลของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 3 มีการทดสอบสามรายการ คือ การเสิร์ฟ การส่งลูกกระทบผนัง การตบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดสงขลา โรงเรียนพัทลุง

ปานกลาง	เท่ากับ	5.1 - 3.8
ต่ำ	เท่ากับ	3.7 - 2.4
ต่ำมาก	เท่ากับ	ต่ำกว่า 2.3

เฉลิมชัย บุญรักษ์ (2527 : 59) ได้วิเคราะห์แบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลของทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงแบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลของทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษายาวิทยาลัย 1 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 50 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬา

วอลเลย์บอลของ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ ซึ่งประกอบด้วย 7 รายการ คือ การเล่นลูกสองมือล่าง กระบหนั่ง การแตะลูกกระบหนั่ง การเสิร์ฟ การตบ การกระโดดแตะหนั่ง ความคล่องตัวและ แรงบีบมือ ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ มีความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้ การเล่นลูกบอลสองมือล่างกระบหนั่งเท่ากับ .55 การแตะลูกกระบหนั่งเท่ากับ .49 การเสิร์ฟ เท่ากับ .64 การกระโดดแตะหนั่งเท่ากับ .79 ความคล่องตัวเท่ากับ .44 และแรงบีบเท่ากับ .90 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของรายการการเล่นลูกสองมือล่างกระบหนั่ง การแตะลูก กระบหนั่ง การเสิร์ฟ และการตบ มีค่าตั้งแต่ .41 ถึง .61 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และรายการกระโดดแตะหนั่ง ความคล่องตัว แรงบีบมือ มีค่าตั้งแต่ .27 ถึง .33 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

แต่เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพาเซียลแล้ว พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แต่ละรายการลดลง โดยเฉพาะรายการการเล่นลูกสองมือล่างกระบหนั่ง การแตะลูกกระบหนั่ง และการเสิร์ฟ ดังนั้นแบบทดสอบทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของผู้วิจัยที่ได้รับการปรับปรุงมาจากของ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ นั้น จึงเหลือเพียง 6 รายการ แบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนที่หนึ่งเป็นแบบทดสอบทักษะ กีฬา วอลเลย์บอล ประกอบด้วยการเล่นลูกสองมือล่างกระบหนั่ง การแตะลูกกระบหนั่ง และ การเสิร์ฟ ส่วนที่สองเป็นแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายกีฬา วอลเลย์บอล ประกอบด้วย การกระโดด แตะหนั่ง ความคล่องตัว แรงบีบมือ และส่วนที่เป็นแบบทดสอบทักษะกีฬา วอลเลย์บอล ที่ได้รับการปรับปรุง แล้วมีความเชื่อมั่นและมีความเที่ยงตรงเท่ากับ .52 และ .82

บึงอร เสียงหล่อ (2527 : 105) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเสิร์ฟวอลเลย์บอลมือบน เหนือศีรษะระหว่างวิธีการฝึกแบบฝึกทักษะพื้นฐานการเสิร์ฟ แบบฝึกกล้ำมเนื้อประกอบ การฝึกทักษะ การเสิร์ฟและการฝึกการเสิร์ฟอย่างเดียว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายชั้นปีที่ 2 วิทยาลัย พณิชยการจังหวัดชลบุรี ซึ่งผ่านการเรียนวิชา วอลเลย์บอล 1 มาแล้ว จำนวน 60 คน โดยใช้วิธีสุ่ม แบบง่าย และใช้เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ในการเสิร์ฟวอลเลย์บอลมือบนเหนือศีรษะของ รัสเซลล์ และ เสน่ห์

ผลการศึกษาพบว่า

ผลสัมฤทธิ์ในการเสริมพอลิเอทิลีนโพลิเอทิลีนเหนือศีรษะระหว่างการฝึกทักษะพื้นฐานการเสริมการฝึกกล้ามเนื้อประกอบการฝึกทักษะการเสริม และการเสริมอย่างเดียวยังแตกต่างกัน แต่อัตราการเพิ่มค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ในการเสริมพอลิเอทิลีนโพลิเอทิลีนเหนือศีรษะภายหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 2 4 6 8 สูงขึ้นกว่าก่อนการฝึกทุกกลุ่มทดลอง

พรสวรรค์ สรรภักดิ์ (2527 : 101) ได้ทำการศึกษาพรรณและสร้างเกณฑ์ปกติความสามารถในการกระโดดของนักกีฬาพอลิเอทิลีนโพลิเอทิลีน ระดับวิทยาลัยพลศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักกีฬาพอลิเอทิลีนโพลิเอทิลีนชายและหญิง วิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ 17 แห่ง ปีการศึกษา 2527 เป็นนักกีฬาพอลิเอทิลีนโพลิเอทิลีนชาย 178 คนและหญิง 165 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 343 คน แบบทดสอบที่นำมาใช้เป็นแบบทดสอบความสามารถในการกระโดดของนิมาสุ ซึ่งมีรายการทดสอบอยู่สองรายการคือ การกระโดดสกดกัน และการวิ่งกระโดด

ผลการศึกษาพบว่า

1. พรรณความสามารถในการกระโดดของนักกีฬาพอลิเอทิลีนโพลิเอทิลีนชายและหญิงทำในสูงสุดเท่ากับ 83.5 83.4 ต่ำสุดเท่ากับ 13.9 และ 0.4 ตามลำดับ
2. พรรณความสามารถในการกระโดดของนักกีฬาพอลิเอทิลีนโพลิเอทิลีนชายและหญิงมีค่ามัธยฐานเลขคณิต 48.51 29.58 และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.38 และ 7.16 ตามลำดับ
3. จำแนกตามเกณฑ์ความสามารถในการกระโดดเป็น 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี ต่ำ และต่ำมาก ดังนี้

นักกีฬาพอลิเอทิลีนโพลิเอทิลีนชาย

ระดับความสามารถ	ความสามารถในการกระโดด	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์	คะแนนที่ปกติ
ดีมาก	72.0 ขึ้นไป	92.69 ขึ้นไป	85 ขึ้นไป
ดี	51.5-71.9	55.45-92.69	51-64
ต่ำ	28.4-51.4	8.96-55.44	36-50
ต่ำมาก	ต่ำกว่า 28.4	ต่ำกว่า 8.96	ต่ำกว่า 36

นักกีฬาโอลิมปิกหญิง

ระดับความสามารถ	ความสามารถในการกระโดด	ตำแหน่งเบอร์เซนต์โทล์	คะแนนที่ปกติ
ดีมาก	53.0 ขึ้นไป	93.33 ขึ้นไป	65 ขึ้นไป
ดี	29.5-52.9	55.13-93.32	51-64
ต่ำ	13.4-29.4	9.09-55.15	36-50
ต่ำมาก	ต่ำกว่า 13.4	ต่ำกว่า 9.09	ต่ำกว่า 36

เอกสารและงานวิจัยต่างประเทศ

บาเซท แกลสโซ และล็อก (Basett, Glassow and Locke. 1937 : 60 - 77) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การศึกษาแบบทดสอบทักษะทางวอลเลย์บอล" เมื่อปี ค.ศ. 1937 โดยทำการทดสอบกับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล 2 รายการ คือ การเสิร์ฟ และการเล่นลูกบอลกระทบผนัง ผลการศึกษพบว่า

1. แบบทดสอบทักษะทางด้านการเสิร์ฟลูกบอล มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .79 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89
2. แบบทดสอบทักษะการเล่นลูกบอลกระทบผนัง มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .51 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84

เฟรนช์ และคูเปอร์ (French and Cooper. 1937 : 150) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "แบบทดสอบความสัมพันธ์ผลทางวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษา" โดยใช้แบบทดสอบวอลเลย์บอล 4 รายการ คือ การเล่นลูกบอลกระทบผนัง การเสิร์ฟลูกบอล การแตะลูกบอล การส่งลูกบอลและการจัดลูกบอลจากตาข่าย ผลการศึกษพบว่า นักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษา ระดับเกรด 9-12 สามารถเสิร์ฟและเล่นลูกบอลกระทบผนังได้ดี โดยมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .811

รัสเซล และแลนจ์ (Russell and Lange. 1940 : 33 - 41) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การศึกษาแบบทดสอบทางวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษา" โดยได้นำแบบ

ทดสอบของ เฟรนช์ และคูเปอร์ (French and Cooper) มาปรับปรุงทดลองใช้กับนักเรียนหญิง ในระดับ 7-9 ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบทางวอลเลย์บอล 2 รายการ คือ การเสิร์ฟ และการ เล่นลูกบอลกระทบผนัง การเสิร์ฟมีความเที่ยงตรง .677 การเล่นเกมบอลกระทบผนังมีความ เที่ยงตรง .80 และค่าความเชื่อมั่นทั้งสองรายการอยู่ระหว่าง .087 ถึง .915 สรุปได้ว่า แบบ ทดสอบมีความเหมาะสมที่จะใช้กับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เบรคดี้ (Brady. 1945 : 14 - 17) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "การศึกษาความสามารถ ในการเล่นวอลเลย์บอล" โดยได้สร้างแบบทดสอบขึ้นเพื่อวัดความสามารถทั่ว ๆ ไปของการ เล่น วอลเลย์บอลสองมือล่างกระทบผนัง สำหรับนักเรียนชายในระดับอุดมศึกษา แบบทดสอบนี้ประกอบด้วย ฝ่าผนังเรียบ ติดเส้นที่ฝ่าผนังบนานพื้นยาว 5 ฟุต สูงจากพื้น 11 ฟุต 6 นิ้ว ผู้เข้ารับการทดสอบ จะยืนอยู่ที่ใดก็ได้โดยเล่นลูกสองมือล่างกระทบผนัง ให้ลูกบอลกระทบผนังที่เส้นหรือเหนือเส้นระดับ ทำเช่นนั้นให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุด ภายในเวลา 1 นาที ให้ทำการทดสอบสองครั้งและคิดคะแนน จำนวนครั้งมากที่สุด ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .86 และค่า ความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 ซึ่งเหมาะสำหรับที่จะนำมาใช้ทดสอบกับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา

คลิฟตัน (Clifton. 1962 : 208 - 211) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "แบบทดสอบ การเล่นวอลเลย์บอลหนึ่งครั้งสำหรับนักเรียนหญิง" โดยใช้ผู้ทดสอบ 45 คน ซึ่งเป็นนักเรียนหญิง ที่เรียนวิชาวอลเลย์บอลในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย โดยใช้พื้นที่ผนัง 15 ตารางฟุต ความสูงของ ผนัง 10 ฟุต เบื้องหลังผนังกับระดับพื้นผนัง 7 1/2 ฟุต และห่างจากผนังออกมา 5 ฟุต หนึ่งเส้น และ 7 ฟุต อีกหนึ่งเส้น ใช้อุปกรณ์ลูกวอลเลย์บอล ยางสุบลม 6 ปอนด์ และนาฬิกาจับเวลา 1 เรือน ทำการทดสอบ 2 ระยะ คือ 5 ฟุต ให้ผู้ทดสอบยืนหลังเส้น 5 ฟุต เล่นลูกวอลเลย์บอล กระทบผนังไปมาด้วยมือทั้งสอง ภายในเวลา 30 วินาที ถ้าผู้ทดสอบไม่สามารถควบคุมวอลเลย์บอล ให้กระทบผนังไปมาได้ อนุญาตให้จับลูกวอลเลย์บอลแล้วเริ่มใหม่ แต่ถ้าเป็นระยะเวลาเกือบครบ 30 วินาที อนุญาตให้พักผ่อน 2 นาที แล้วจึงทำการทดสอบใหม่ อีกกลุ่มหนึ่งให้กระทำเช่นเดียวกัน แต่ในระยะห่างจากผนัง 7 ฟุต ทั้งสองกลุ่มทำการทดลองเป็นเวลา 14 สัปดาห์ ผลการศึกษา พบว่า แบบทดสอบการเล่นลูกวอลเลย์บอลกระทบผนังที่ระยะ 7 ฟุต มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

เกรย์ สตาร์ท และเกล็นครอส (Gray Start and Glencross. 1962 : 230 - 235)

ได้ทำการศึกษาคูณสมบัติและประโยชน์ของการกระโดดแตะผนัง (Modified Vertical Jump) หาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นในการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบกระโดดแตะผนังแล้วคำนวณหา งาน (Work) ที่ทำได้เป็นแบบทดสอบที่ใช้เป็นเกณฑ์และ เปรียบเทียบกับแบบทดสอบที่วัดกำลังขา แบบอื่น ๆ คือ กระโดดแตะ (The Jump Reach) สควอทจัม (Squat Jump) ยืนกระโดดไกล (Standing Broad Jump) ผลการศึกษพบว่า การกระโดดแตะผนังที่ดัดแปลงใหม่มีค่าความ เที่ยงตรง .989 และค่าความเชื่อมั่น .977 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ยังสามารถจัดดำเนินการทดสอบได้ประหยัดกว่า

แทกรักตัน (Thaxton. 1977 : 420) ได้กล่าวถึงผลงานของ กาบรียล อี ไวตาโลเน (Gabriel E. Vitalone) ในการศึกษาถึงพฤติกรรมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีส่วน ร่วมในโปรแกรมประสบการณ์การเคลื่อนไหว ในปี ค.ศ. 1964 ผลการวิจัยสรุปได้ว่าชั้นที่สอน แบบค้นและแก้ปัญหาแสดงการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญมากกว่าชั้นที่สอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต ในการปรับปรุงทักษะ แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างวิธีทั้งสอง ในการปรับปรุงความ เข้าใจเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว และกลุ่มที่สอนด้วยวิธีค้นและแก้ปัญหาคิดว่าในการพัฒนาความสามารถ สร้างสรรค์

คันทิงแฮม และกาวิสัน (Cunningham and Garrison. 1968 : 486 - 490) ได้ ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "แบบทดสอบวอลเลย์บอลกระแทกผนังสำหรับหญิง" โดยทดสอบกับนักศึกษาหญิงชั้น ปีที่ 1 และปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยวอชิงตันในเซนต์หลุยส์ จำนวน 111 คน ซึ่งเคยเรียนวิชา วอลเลย์บอลมาแล้ว โดยใช้ผนังเรียนที่มีขนาดกว้าง 3 ฟุต ยาว 3 ฟุต วิธีการทดสอบให้ผู้เข้ารับ การทดสอบยืนที่จุดใดก็ได้ เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้โยนลูกบอลกระแทกผนังบริเวณเป้าแล้วส่ง ลูกบอลกระแทกผนังเข้ามาที่จุดใดในเวลา 30 วินาที ทำการทดสอบสองครั้งคิดจำนวนครั้งที่ดีที่สุด ผลการศึกษพบว่า แบบทดสอบการเล่นลูกวอลเลย์บอลนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .72 และ ความเชื่อมั่น .87

ครองวิสท์ และบรัมบาช (Krongvist and Brumbach. 1968 : 116 - 120) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง "แบบทดสอบวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชาย ระดับมัธยมศึกษา" โดยนำ แบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของเบรดี้ (Brady) มาปรับปรุงใช้กับนักเรียนชายระดับ 10-11

จำนวน 71 คน โดยใช้ผนังเรียน เขียนเส้นบนผนังให้กว้าง 5.5 ฟุต สูงขึ้นจากพื้นขึ้นไป 11 ฟุต และให้มีเส้นคั่นบนขึ้นไปอีก 4 ฟุต ให้ผู้เข้ารับการทดสอบยืนที่ใดก็ได้ เมื่อได้รับสัญญาณ "เริ่ม" ให้โยนลูกวอลเลย์บอลกระทบผนังในเขตที่กำหนดแล้วส่งลูกวอลเลย์บอลกระทบผนังให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในเวลา 20 วินาที ทำการทดสอบ 3 ครั้ง เป็นผลของการทดสอบ ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .767 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .813

มูชเช่ (Masche. 1976 : ไม่มีเลขหน้า) ได้ศึกษาเปรียบเทียบโปรแกรมการสอนที่แตกต่างกันสองโปรแกรมในนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 เมื่อปี ค.ศ. 1976 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มควบคุมการสอนเล่นแบบคั่นและแก้ปัญหา กลุ่มทดลองสอนทักษะวอลเลย์บอลและบาสเกตบอล ผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่สอนแบบธรรมชาติพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญสูงกว่ากลุ่มควบคุมเมื่อเปรียบเทียบทักษะการเคลื่อนไหว

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการสอนแบบแยกส่วน และการเรียนโดยการสอนแบบรวมส่วนแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดชลบุรี ที่ไม่เคยผ่านการเรียนวิชาวอลเลย์บอล 1 มาก่อน จำนวน 60 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ดังนี้

1. เลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คัดเฉพาะเด็กที่ไม่เคยผ่านการเป็นตัวแทนโรงเรียนเข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอล จากนักเรียนทั้งหมด 100 คน
2. เลือกตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 60 คน จากนักเรียนที่เหลือจากขั้นตอนที่ 1

นำกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน มาทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอล โดยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลของ เฉลิมชัย บุณวัักษ์ ดังมีรายการทดสอบดังต่อไปนี้คือ

1. การเล่นลูกบอลสองมือล่างกระทบผนัง
2. การแตะลูกกระทบผนัง
3. การเสิร์ฟ

แล้วนำผลการทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอลมาเรียงลำดับตั้งแต่ลำดับที่ 1 ถึง 60 แล้วแบ่งกลุ่มแบบเก่งสลับอ่อน ซึ่งจะทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความสามารถทางทักษะกีฬาวอลเลย์บอลอยู่ในระดับเดียวกัน และให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มจับสลากเพื่อกำหนดว่ากลุ่มใดจะเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยแยกดังนี้

กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนแบบแยกส่วน

กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนแบบรวมส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. ตารางการเรียนรู้การสอนของกลุ่มทดลองที่ 1 เรียนตามโปรแกรมการสอนแบบแยกส่วน โดยโปรแกรมการเรียนรู้นี้ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ (ดูรายละเอียดภาคผนวก ก.)
2. ตารางการเรียนรู้การเล่นของทีมของกลุ่มเรียนแบบรวมส่วนของผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ (ดูรายละเอียดภาคผนวก ข.)
3. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้แก่
 - 3.1 ฝานั่ง กระดาษขาวสำหรับตีเส้น เทปวัดระยะทาง
 - 3.2 สนามวอลเลย์บอล พร้อมเสาดาวข่าย 2 สนาม
 - 3.3 ลูกวอลเลย์บอล จำนวน 30 ลูก
 - 3.4 นาฬิกาจับเวลา 3 เรือน
 - 3.5 ใบบันทึกผลการทดสอบ
 - 3.6 เชือกกระโดด 30 อัน

สถานที่ทดลอง

สถานที่ฝึกซ้อมและทดลองคือ สนามกีฬาโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม สังกัดกรมสามัญศึกษา
อ. เมือง จ.ชลบุรี

วิธีดำเนินการทดลอง

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 เรียนทักษะวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน โดยใช้เวลาในการสอน 1 ชั่วโมง และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 เรียนทักษะวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน ใช้เวลาในการเรียน 1 ชั่วโมง โดยทำการเรียนทักษะวอลเลย์บอลตามโปรแกรมก่อน 36 นาที แล้วฝึกเล่นทีมอีก 24 นาที
2. ระยะเวลาในการเรียนรวม 6 สัปดาห์ โดยทำการเรียนสัปดาห์ละ 3 วัน คือ

2.1 วันจันทร์ พุธ และศุกร์ เริ่มเวลา 16.00-17.00 น. สำหรับกลุ่มทดลองที่ 1

2.2 วันอังคาร พฤหัสบดี และเสาร์ เริ่มเวลา 16.00-17.00 น. สำหรับกลุ่มทดลองที่ 2

3. ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอลอีกครั้งเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนในสัปดาห์ที่ 6

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอบหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงอาจารย์ใหญ่โรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม เพื่อบอกอนุญาตให้นักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. จัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ โปรแกรมการเรียนเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. อธิบายและสาธิตการเรียนแก่ผู้เข้ารับการทดลองจนเป็นที่เข้าใจก่อนการเรียน จำนวน 60 คน
4. ทดสอบทักษะวอลเลย์บอลของผู้เข้ารับการทดลองทั้งสองกลุ่มก่อนการเรียน และหลังการเรียนสัปดาห์ที่ 6
5. ความรู้การสอนโดยผู้วิจัย และขอความร่วมมือจากครูหมวดพลานามัยโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม จำนวน 2 คน เพื่อช่วยควบคุมการฝึกทักษะหลังจากที่ผู้วิจัยดำเนินการสาธิตแล้ว
6. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียนสัปดาห์ที่ 6 มาวิเคราะห์ เพื่อสรุปผลการวิจัยและเสนอความคิดเห็นที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

1. คำนวณหาค่ามัธยฐานและอันดับของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอล
2. คำนวณหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอล
3. หาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอลระหว่าง

กลุ่มที่เรียนแบบแยกส่วน กับกลุ่มเรียนทักษะแบบรวมส่วน ภายหลังการเรียน 6 สัปดาห์ โดยใช้สถิติ (t-test Independent) และแบบทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเปิดตารางค่าสุดของ ตารางที่ (t) ที่ระดับ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. หาค่ามัธยัมเลขคณิต โดยใช้สูตร (ประกอบ กรรณสูตร. 2522 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยหรือมัธยัมเลขคณิต

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เข้ารับการทดลอง

2. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ประกอบ กรรณสูตร. 2522 : 51)

$$SD. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

1 2 11 3
5

เมื่อ SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนผู้เข้ารับการทดลองในกลุ่ม

16
4

11

15

64

6

2

87

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอล ก่อนการเรียน และหลังการเรียนสัปดาห์ที่ 6 ระหว่างกลุ่มเรียนแบบแยกส่วน กับกลุ่มเรียนแบบ

รวมส่วน (ชาตวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2529 : 162)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S^2_p \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}} \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t -distribution

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอลของ
กลุ่มเรียนแบบแยกส่วน และกลุ่มเรียนแบบรวมส่วน ตามลำดับ

S^2_p แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มเรียนแบบแยกส่วน และกลุ่มเรียน
แบบรวมส่วน

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และที่ 2

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ

$$\text{โดย } S^2_p = \frac{(n_1 - 1)S^2_1 + (n_2 - 1)S^2_2}{n_1 + n_2 - 2}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	degree of Freedom
S^2_p	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มเรียนแบบแยกส่วน และกลุ่มเรียนแบบรวมส่วน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความแตกต่าง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบกีฬาวอลเลย์บอล ของนักเรียนชายโรงเรียน
อ่างศิลาพิทยาคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน หลังการสอน
6 สัปดาห์ โดยใช้วิธีทางสถิติ แบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
วอลเลย์บอล แบบแยกส่วน และแบบรวมส่วน
2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวอลเลย์บอล หลัง
การทดลองสอน 6 สัปดาห์ ของกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบแยกส่วน และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบรวมส่วน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวอลเลย์บอล หลังการสอน 6 สัปดาห์ ทั้ง 2 วิธี

วิธีสอน	$\bar{X}$	S
แบบแยกส่วน	216.50	30.89
แบบรวมส่วน	240.90	25.45

จากตารางที่ 1 แสดงว่า

กลุ่มที่ใช้วิธีสอน แบบแยกส่วน หลังการสอน 6 สัปดาห์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวอลเลย์บอล เฉลี่ย 216.50 คะแนน และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 30.89 และกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบรวมส่วน หลังการสอน 6 สัปดาห์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวอลเลย์บอลเฉลี่ย 240.90 คะแนน และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 25.45

ตาราง 2 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วอลเลย์บอล หลังการสอน 6 สัปดาห์ ของกลุ่มที่สอนแบบแยกส่วน และแบบรวมส่วน

วิธีสอน	N	$\bar{X}$	t
แบบแยกส่วน	30	216.50	3.339**
แบบรวมส่วน	30	240.90	

** $P < .01$, (df 28, $t = 2.66$)

จากตารางที่ 2 แสดงว่า

วิธีสอน แบบแยกส่วน และวิธีสอนแบบรวมส่วน ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวอลเลย์บอล
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วอลเลย์บอล โดยการสอนแบบแยกส่วน และการสอนแบบรวมส่วน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายโรงเรียนอ่างศิลาพิทยาคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2531 จำนวน 60 คน ที่ไม่เคยผ่านการเรียนวิชา วอลเลย์บอล 1 มาก่อน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนดังนี้

1. เลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คัดเฉพาะเด็กที่ไม่เคยผ่านการเป็นตัวแทนของโรงเรียนเข้าร่วมการแข่งขันวอลเลย์บอล จากนักเรียนทั้งหมด 100 คน

2. เลือกตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 60 คน

นำกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน มาทำการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบทักษะกีฬา วอลเลย์บอล ของ เจลิมชัย บุญรักษ์ แล้วนำผลการทดสอบที่ได้มาเรียงลำดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 60 แล้วแบ่งกลุ่มแบบเก่งสลับซ้อน ซึ่งจะทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม มีความสามารถทางทักษะ วอลเลย์บอล อยู่ในระดับเดียวกัน และให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่ม จับสลาก เพื่อกำหนดว่ากลุ่มใด จะได้เป็นกลุ่มแบบแยกส่วน และกลุ่มแบบรวมส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบกีฬาออลเลย์บอล ของ เฉลิมชัย บุณริักษ์ ประกอบด้วยรายการทดสอบสามรายการ คือ
 - การเล่นลูกบอลล่างสองมือล่างกระทบผนัง
 - การแตะลูกบนกระทบผนัง
 - การเสิร์ฟ
2. แบบทดสอบการวัดความสามารถในการเล่นกีฬาออลเลย์บอล
3. แบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในกีฬาออลเลย์บอล 30 ข้อ
4. แบบทดสอบการวัดทัศนคติของการเรียนออลเลย์บอล 15 ข้อ
5. ไปรแกมการเรียนออลเลย์บอลของกลุ่มเรียนแบบแยกส่วน
6. ไปรแกมการเรียนออลเลย์บอลของกลุ่มเรียนแบบรวมส่วน
7. อุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในการเรียน และวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกีฬาออลเลย์บอล
 - 7.1 ฝาผนัง กระดาษขาวสำหรับตีเส้น เทปวัดระยะทาง
 - 7.2 สนามออลเลย์บอล พร้อมเสา ตาข่าย 2 สนาม
 - 7.3 ลูกออลเลย์บอล จำนวน 30 ลูก
 - 7.4 นาฬิกาจับเวลา 3 เรือน
 - 7.5 ใบบันทึกผลการทดสอบ
 - 7.6 เชือกกระโดด 30 อัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐานเลขคณิต และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์กีฬาออลเลย์บอล ของกลุ่มที่สอนแบบแยกส่วน และกลุ่มที่สอนแบบรวมส่วน ภายหลังการสอน 6 สัปดาห์

2. ใช้ T - test (independent) ทดสอบหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการทดสอบกีฬาวอลเลย์บอล หลังการทดลองสอน 6 สัปดาห์ ระหว่างกลุ่มที่สอนแบบแยกส่วน กับกลุ่มที่สอนแบบรวมส่วน โดยเปิดตารางค่าสุดของ ตารางที (T) ที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ในการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์กีฬาวอลเลย์บอล หลังทำการสอน 6 สัปดาห์ ของกลุ่มที่สอนแบบแยกส่วน มีค่าเฉลี่ย 216.50 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 30.89 และกลุ่มที่สอนแบบรวมส่วนมีค่าเฉลี่ยเลขคณิตเท่ากับ 240.90 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 25.45

2. ผลการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์กีฬาวอลเลย์บอล ระหว่างวิธีสอนแบบแยกส่วน และวิธีสอนแบบรวมส่วน หลังทำการสอน 6 สัปดาห์ ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์วอลเลย์บอล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. จากการวัดทัศนคติในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน ปรากฏว่า นักเรียนมีทัศนคติโดยเฉลี่ยในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับ มากเท่ากับ 24.5 คะแนน ระดับปานกลาง เท่ากับ 9.73 คะแนน ระดับน้อย เท่ากับ 2.00 คะแนน

จากการวัดทัศนคติในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน ปรากฏว่า นักเรียนมีทัศนคติโดยเฉลี่ยในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับ มากเท่ากับ 6.20 คะแนน ระดับปานกลาง เท่ากับ 7.40 คะแนน ระดับน้อย เท่ากับ 9.26 คะแนน

อภิปรายผล

1. กลุ่มที่สอนแบบแยกส่วน กับกลุ่มที่สอนแบบรวมส่วน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกีฬาวอลเลย์บอล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($T = 2.66$) ภายหลังการสอน 6 สัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า "ภายหลังการเรียน 6 สัปดาห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการสอนแบบแยกส่วน และการสอนแบบรวมส่วน แตกต่างกัน"

ทั้งนี้หมายความว่า ในการเรียนวิชาออลเลย์บอลของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งที่อยู่ในระดับเดียวกัน ไม่ว่าจะ เป็นอายุ หรือร่างกาย และทักษะอยู่ในลักษณะใกล้เคียงกัน แต่ได้รับการเรียนการสอนแตกต่างกัน ก็จะมีความสามารถในการที่จะเรียนรู้แตกต่างกัน เพราะนักเรียนที่มีประสบการณ์ จากการเรียนของกิจกรรมต่างกัน ย่อมจะมีลักษณะต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมที่ไม่เหมือนกัน ดังที่เฟื่องฟูง เครือตราชู (ม.ป.ป. : 45) กล่าวว่า เด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน เด็กคนหนึ่งจะแตกต่างกับคนอื่น ๆ หลายประการ ต่างกันความสามารถที่จะเรียนที่จะศึกษา ต่างกันเพราะมีประสบการณ์ที่ไม่เหมือนกัน และในปัจจุบันนี้ก็ยังเป็นที่ยอมรับกันว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ดังที่ อนุสาธาธิ และสมชัย วงษ์นายะ (1968 : 107, 2524 : 10 - 37) ซึ่งมีความเห็นตรงกันว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์และขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญาและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สติปัญญา เช่น ความสนใจ ความสามารถพิเศษ นิสัยในการทำงาน พฤติกรรมทางด้านความรู้สึก เป็นต้น ในการเรียนออลเลย์บอลก็เช่นเดียวกัน ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของแต่ละคนย่อมเกิดจากองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน ซึ่งเป็นเพราะการสอนแบบแยกส่วน กับการสอนแบบรวมส่วนทั้งสองแบบนี้ มีคุณลักษณะ และเทคนิคทางการสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งที่จริงแล้ว เนื้อหาสาระ และผลสัมฤทธิ์สุดท้าย ต้องการให้ผลในสิ่งเดียวกัน คือทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ และเกิดการพัฒนาในสิ่งที่ต้องการสุดท้ายเหมือนกัน แต่เมื่อผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสอนที่ต่างกันออกไป ทำให้ผลการเรียนก็แตกต่างกันออกไปด้วย กลุ่มที่สอนแบบรวมส่วน สามารถเกิดทักษะ ความสามารถในการเล่นทีม และความรู้ความเข้าใจ ได้ดีกว่ากลุ่มสอนแบบแยกส่วน ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2524 : 17) ได้กล่าวว่า เมื่อวิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนแล้ว องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้วิชาพลศึกษา ได้บรรลุในการพัฒนาคนก็คือ ผู้สอน และวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงคิดว่า การสอนแบบรวมส่วน จะทำให้เด็กได้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้ดีกว่าการสอนแบบเดิม เพราะทำให้เด็กได้มองเห็นรูปแบบของการที่จะเรียนทักษะว่า จะนำไปใช้กับอะไร และได้ใช้ทักษะนั้น ๆ ได้ต่อเนื่องและเมื่อผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกมา ก็เป็นไปตามที่คาดไว้ เพราะเด็กได้เรียนต่อเนื่องภายในชั่วโมงเลย เด็กเกิดการอยากเรียนต่อ และต้องการรู้ความต่อเนื่อง ดังที่ อุดม พินพา (2517 : 12) กล่าวว่า การถ่ายทอดเชื่อมโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

จะเกิดขึ้น ถ้ามีส่วนที่เหมือนกัน และผู้เรียนสามารถมองเห็นวิธีการใช้สิ่งที่เหมือนกันนั้น ๑ ในการเรียนรู้ครั้งต่อไป และยังสอดคล้องกับที่ สุชา จันทน์เฒ (2522 : 9) ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้ของบุคคลจะเป็นไปในลักษณะรูปของส่วนรวม (The whole) ซึ่งการรับรู้ดังกล่าวนี้จะอยู่ในหลักการเรียนรู้ของกลุ่มจิตวิทยา เกสตัลท์ คือการเรียนรู้ของคนไม่ได้แยกเป็นส่วนย่อย ๑ แต่เกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนพิจารณารับรู้ และแปลความหมายของสถานการณ์ทั้งหมดเป็นส่วนรวม จนเกิดการหยั่งเห็น (Insight) ขึ้นในใจ และในทำนองเดียวกัน ประสาท อิศรปริดา (2523 : 101) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนตามหลักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ว่า ครูจะเป็นผู้ช่วยเด็กให้มองเห็นความหมาย และเกิดความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ซึ่งการเรียนการสอนต้องเป็นไปในลักษณะที่ผู้เรียนต้องได้เห็นรูปร่างทั้งหมดของสิ่งที่เรียนเสียก่อน แล้วจึงจะไปเรียนส่วนย่อย ๑ จากการกล่าวทั้งหลายที่ผู้วิจัยได้นำมาสนับสนุนผลของการวิจัย จึงทำให้มองเห็นว่า การเรียนแบบรวมส่วนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนเฉลี่ยได้ดีกว่าแบบแยกส่วนก็คงเป็นเพราะ แบบรวมส่วนได้นำเอาการเล่นทั้งหมดมาให้เด็กได้เห็น และได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นจุดสุดท้ายของการเรียนที่ครูต้องการให้เด็กได้รับทุกชั่วโมงที่มีการเรียนการสอน ซึ่งถือได้ว่าการเล่นทั้งหมดเอามาวัตถุประสงค์ทั้งหมดไว้ ดังที่ บำรุง กลัดเจริญ และ จวีวรรณ กีนาวงษ์ (2527 : 151 - 158) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบรวม - แยกรวม (Whole - part - whole learning) ว่าการเรียนสิ่งใดถ้าได้มองเห็นส่วนใหญ่นทั้งหมด จะเรียนได้ดีกว่าเห็นและเรียนส่วนย่อยของสิ่งนั้นทีละส่วน เพราะการได้มองเห็นส่วนใหญ่นทั้งหมด ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยเหล่านั้นดังนั้นในการนำวิธีสอนให้เด็กได้เล่นทั้งหมด จึงช่วยให้การเรียนการสอนพัฒนาไปได้ดี และเป็นประโยชน์ต่อการเล่นวอลเลย์บอลอีกด้วย ดังที่ ธรรมนูญ ทองสงฆ์ และ เดชา เกียรติศิริ (2526 : 7 - 8) ยังได้กล่าวไว้ว่า วอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมาก เป็นกีฬาที่ต้องใช้มือ แขน เท้า ไหวพริบ ความเยือกเย็น กำลังและความสามัคคีระหว่างผู้เล่นในทีม และจากการที่เด็กได้เล่นทีมทุกชั่วโมง ทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน และอยากเข้าร่วมเล่น ซึ่งก็เป็นผลทำให้ชอบมาเรียนด้วย ซึ่งจากผู้วิจัยได้สังเกตเห็นเด็กกลุ่มที่เรียนแบบรวมส่วนจะมีความกระตือรือร้น อยากจะเข้าเรียนซึ่งผิดจากเด็กกลุ่มที่เรียนแบบแยกส่วน เมื่อเด็กได้เล่นสนุกสนานก็เกิดการชอบที่จะเรียน มีทัศนคติ แรงจูงใจ มีความสนใจ มีใจรักในวิชาวอลเลย์บอล จึงทำให้มีผลต่อความชอบในกิจกรรมพลศึกษาทุกอย่างด้วย

และจึงส่งผลให้มีความสนใจในการเรียนอย่างจริงจัง

2. จากการวัดทัศนคติในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน กับกลุ่มที่ได้รับการสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วนนั้น นักเรียนที่ได้รับการสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน มีทัศนคติโดยเฉลี่ยในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก มากกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่เรียนแบบรวมส่วนมีความสุข และสนุกสนานโดยไม่เบื่องานกิจกรรมที่เข้าเรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2513 : 3) กล่าวว่า การที่นักเรียนมีทักษะกีฬาอย่างถูกต้องและสามารถเล่นกีฬาได้ จะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการกีฬาเมื่อมีเวลาว่างเขาจะเข้าร่วมเล่นกีฬาที่ตนถนัด ซึ่งก็สอดคล้องกับการวัดทัศนคติที่ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบจากเด็กทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งผลก็ออกมาว่าเด็กมีทัศนคติต่อการเรียนแบบรวมส่วนมากกว่าการเรียนแบบแยกส่วน ดังที่วิลโกส (Willgoose. 1961 : 251) กล่าวว่า เด็กแต่ละคนมีความสามารถพิเศษติดตัวมาแล้วตามธรรมชาติ ประกอบกับผู้เรียนทางด้านนี้ย่อมมีความสนใจมีความชอบ และมีใจรักในวิชาอยู่แล้ว จึงมีความสนใจและตั้งใจเรียน และ บุญสม มาร์ติน (ศึกษาธิการ : คำนำ) ยังกล่าวว่า การออกกำลังกายโดยใช้เกมส์กีฬาเป็นสื่ออันมีมากมายหลายอย่าง การเล่นกีฬา วอลเลย์บอล ก็เป็นเกมส์ที่นิยมกันมากและเป็นการเล่นที่มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีเทคนิคมาก เป็นการเล่นที่ช่วยในการพัฒนาร่างกายได้หลายทาง ส่งเสริมร่างกายได้ทุกส่วน เป็นการออกกำลังกายที่ดี และเป็นเกมส์กีฬาที่ไม่มีการปะทะอันก่อให้เกิดอันตรายได้ วอลเลย์บอลจึงเป็นเกมส์การเล่นที่สมควรแนะนำเผยแพร่ให้มีการเรียนการสอน และการร่วมแข่งขันกันอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดลองเป็นเด็กนักเรียนชายมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด จึงน่าจะมีการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหญิงในระดับเดียวกันบ้าง
2. ควรได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ในกีฬาด้านอื่น ๆ ต่อไปอีก เช่น บาสเกตบอล ฟุตบอล แชนดัลบอล

3. ความรู้การศึกษาเรื่องนี้ โดยเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างไปใช้กับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่เป็นวิชาพื้นฐานในการเรียนพลศึกษา

4. ความรู้การศึกษาเรื่องนี้โดยเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างไปใช้กับนักเรียนมัธยมที่เป็นโรงเรียนสหศึกษาที่มีเพศชายและหญิงเรียนวิชาพลศึกษาพร้อม ๆ กัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เฉลิมชัย บุญรักษ์. การวิเคราะห์แบบทดสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลของ ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์.
ปริญญานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
อัสสาเนา.
- ชนินทร์ ยุกตนันท์. ผลงานการฝึกความอดทนและฝึกกล้ามเนื้อที่มีต่อการรเสริมฟูลบอลเลย์บอล.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัสสาเนา.
- ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- เชิดพันธุ์ ฉายเหมือนวงศ์. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการสอนวิชาบอลเลย์บอลระหว่างวิธีสอน
แบบผสมผสานกับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัสสาเนา.
- คำรัส คาราศักดิ์. การเปรียบเทียบการสอนวิชาบอลเลย์บอล โดยวิธีสอนแบบค้นและแก้ปัญหา
กับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัสสาเนา.
- ทรงศักดิ์ เจริญพงศ์. การสร้างแบบสอบทักษะกีฬาบอลเลย์บอลสำหรับนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัสสาเนา.
- ธรรมบุญ ทองสงฆ์ และเดชา เกียรติศิริ. คู่มือวิธีการฝึกบอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2526.
- อนันต์ คงนงค์. "นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการพลศึกษา สุขศึกษา และกีฬา
ในโรงเรียน," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. เมษายน 2524.

นิภา เพชรสด. "เยาวชนไทยกับความมีวินัย," วารสารครูสาร. มิถุนายน 2523.

นิวัฒน์ งามบ่า. การสร้างแบบทดสอบทักษะกติกาวอลเลย์บอลสำหรับนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ : 2526. อัดสำเนา.

บังอร เสียงหล่อ. ผลสัมฤทธิ์ในการเสิร์ฟวอลเลย์บอลมีขนเหนือกีฬาของนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา อันเนื่องมาจากการฝึกแบบต่าง ๆ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

บำรุง กลัดเจริญ และ ฉวีวรรณ กินาวงศ์. วิธีสอนทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. พิษณุโลก : โครงการตำรา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2527.

บุญจะ จิตโสภี. ตำราและกติกาวอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เลิศศิลป์, 2526.

ประคอง กรวณสูตร. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ประวิทย์ ไชยสาม. อนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ นางหนู ไทยสาม. กรุงเทพฯ : บริษัทพิชการพิมพ์, 2526.

ประสพ อิศปรีดา. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2523.

พรสวรรค์ สระภักดิ์. ควรทึความสามารถในการกระโดดของนักกีฬาวอลเลย์บอลระดับวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

เฟื่องฟุ้ง เครือตราชู. แนวคิดในการสร้างหลักสูตร และการปรับปรุงการสอนการเรียนรู้ในชั้นประถมศึกษา. โรงพิมพ์เกื้อกูลการพิมพ์ 2514.

มารุต วัชรางกูร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะกีฬาบาสเกตบอลโดยวิธีสอนแบบใช้วิดีโอเทปและแบบบรรยายประกอบการสาธิต. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. หลักและวิธีสอนพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษา-อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ :
แผนการพิมพ์, 2515.

_____. หลักและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือการสอนวอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2522.

ส. งามิส. เทคนิคการเล่นวอลเลย์บอลของทีมแชมป์โลก. กรุงเทพฯ : อักษรวัฒนา, 2526.

สาอาจ ห่วงบุตร. "ความสำคัญของครูพลศึกษาต่อวิชาชีพ," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และ
สันทนาการ. เมษายน 2523.

สุชา จันทรเณม. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด,
2522.

สมชัย วงษ์นายะ. การศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระบุรี. ปรินญานินท์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

อภิชาติ ไตรแสง. เกณฑ์ปกติความสามารถทางทักษะกีฬา วอลเลย์บอลของนักศึกษายาววิทยาลัย
พลศึกษา. ปรินญานินท์ ก.ศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

อุดม พินพา. การเรียนรู้ทักษะกลไก. เอกสารประกอบการเรียน มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ
พลศึกษา, 2527.

Anastais, Anne. Psychology Testing. 3rd. London : MacMillan Publishing Co, 1968.

Bassett., and others. "Studies in Testing Volleyball Skills," The Research Quarterly. 4 : 60, 1937.

Brady, George F. "Preliminary Investigation of Volleyball Playing Ability," The Research Quarterly. 16 : 14 - 17; March, 1945.

Bucher, Charles A. Foundation of Physical Education. Saint Louis : The C.V. Mosby Company, 1968.

Clifton, Marguerite A. "Single Hit Volleyball Test for Women's Volleyball," The Research Quarterly. 33 : 208 - 211; May, 1962.

Cunningham, Phyllis and Joan Gavison. "High Wall Volleyball Test for Women's Volleyball," The Research Quarterly. 39 : 480 - 490; October, 1968.

French, Esther L. and Bornice I. Cooper. "Achievement Test in Volleyball for High School Girls," The Research Quarterly. 8 : 150 - 157; May, 1962.

Gray, R.K., K.B. Start and D.J. Glencross. "A Useful Modification of the Vertical Power Jump," The Research Quarterly. 33 : 230 - 235; May, 1962.

Masche, Kathleen "Effective of Different Programs of Instruction on Motor Performance of Second Grade Students," The Research Quarterly. (October, 1976).

Nash, Jay B. Physical Education : Introduction and Objective. New York, A.S. Warms and Co., 1978.

Russell, Naomi and Elizabeth Lange. "Achievement Test in Volleyball for Junior High School Girls," The Research Quarterly. 11 : 33 - 41; December, 1940.

Slaymaxer, Thomas and Virginia H. Brown. Power Volleyball.
Philadelphia : W.B. Saunder Company, 1976.

Williams, Jesse Feiring and Clifford Lee Brownell, The Administration
of Health Education and Physical Education. Philadelphia : W.B.
Saunders Company, 1951.

Willgoose, Carl E., Evaluation in Health Education and Physical
Education. New York : Mc Graw - Hill Book Company, Inc., 1961.

חנאאאאא

ภาคผนวก ก

โปรแกรมการเรียนวอลเลย์บอลของกลุ่มเรียนแบบแยกส่วน

รายการอบอุ่นร่างกาย	เวลาในการอบอุ่นร่างกาย
7 กระโดดสไลด์ขาชิดกันแขนทั้งสองข้างช่วยในการทรงตัวเวลากระโดด โดยกระโดดไปทางขวา และกลับมาทางซ้าย ทำ 10 รอบ 8 ฝึกการทรงตัวโดยการท่าหงายงอขาเวลา 20 วินาที ทำ 2 ครั้ง พักระหว่างยก 30 วินาที	

ตารางการเรียนการสอนแบบแยกส่วน

สัปดาห์ที่ 1 - 6

สัปดาห์ที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
1		
จันทร์	การอันเดอร์ลูกด้านหน้า - อยู่กับที่ - ก้าวเข้าไปหาลูก - การวิ่งเข้าไปหาลูก	15 15 15
พุธ	การอันเดอร์ลูกด้านหน้า - อยู่กับที่ - ก้าวเข้าไปหาลูก - การวิ่งเข้าไปหาลูก	15 15 15
ศุกร์	การอันเดอร์ลูกด้านข้างลำตัว - ยืนอยู่กับที่ - การเคลื่อนที่ 1 ก้าวไปทางขวา - การเคลื่อนที่ 1 ก้าวไปทางซ้าย	15 15 15

สัปดาห์ที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
2	จันทร์	
	การเล่นลูกที่กระดอนออกจากตาข่าย - ฝึกลูกที่เข้าบริเวณส่วนล่างของตาข่าย - ฝึกลูกที่เข้าบริเวณส่วนกลางของตาข่าย - ฝึกลูกที่เข้าบริเวณส่วนบนของตาข่าย	15 15 15
พุธ	การรับลูกเหนือไหล่โดยวิธี - แบบ เป็ดมือยืนตรง - โดยที่ลูกมาทางด้านหน้า - โดยที่ลูกมาทางด้านข้างซ้ายมือ - โดยที่ลูกมาทางด้านข้างขวามือ - แบบ เป็ดมือโดยวิธีการยืนย่อตัว - โดยลูกมาทางด้านหน้า - โดยลูกมาทางด้านข้างซ้ายมือ - โดยลูกมาทางด้านข้างขวามือ	7 7 7 8 8 8
ศุกร์	การรับลูกเหนือไหล่โดยวิธี - แบบ โอบหมัด - แบบ ฝ่ามือประสานกัน - แบบ เล่นลูกมือเดียว	15 15 15

สัปดาห์ที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
3 จันทร์	การเข้ทูลูกบอลไปด้านหน้า - การเข้ทไปด้านหน้าเมื่ออยู่กับที่ - การเข้ทไปด้านหน้าเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกทางด้านหน้า - การเข้ทไปทางด้านหน้าเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกทางด้านข้าง - การเข้ทไปด้านหน้าเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกโดยการถอยหลัง	12 12 13 13
พุธ	การเข้ทลูกบอลไปด้านหลัง - การเข้ทไปด้านหลังเมื่ออยู่กับที่ - การเข้ทไปด้านหลังเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกทางด้านหน้า - การเข้ทไปด้านหลังเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกทางด้านข้าง - การเข้ทไปด้านหลังเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกโดยการถอยหลัง	12 12 13 13
ศุกร์	การเข้ทลูกไปด้านข้าง - ไปทางซ้ายมือ - ไปทางขวามือ	22 23

สัปดาห์ที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
4		
จันทร์	การเสริมพละกษมมือ - ด้านหน้า - ด้านข้าง	22 23
พุธ	การเสริมพละกษมมือ - ลูกหมุน - ลูกส่าย	22 23
ศุกร์	การเสริมพละกษมมือล่าง - เสริมพละรวมดา - เสริมพละไต่สูง	22 23

ลำดับที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
5	จันทร์	
	การตบลูก - การกระโดดตบอยู่กับที่ - การตบลูกแบบวิ่ง 2 ก้าว - การตบลูกแบบวิ่ง 3 ก้าว - การตบลูกขณะลอยตัวอยู่ในอากาศ - การลงสู่พื้น	9 9 9 9 9
พุธ	เทคนิคการตบลูกพลิกแพลง - การหมุนตัวตบ - การหมุนบ้อมมือตบ - การตบลูกกระทบมือคนบล็อกลอกเส้น - การตบลูกเบา ๆ - การหยอด - การตบลูกตัวด	7 7 7 8 8 8
ศุกร์	การตบลูกเร็ว - การตบลูกเร็วใกล้ตัว - การตบลูกเร็วห่างตาข่าย	9 9

สัปดาห์ที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
	- การตบลูกเร็วสั้นเรียดตาข่าย - การตบลูกเร็วยาวเรียดตาข่าย - การกระโดดตบด้วยขาข้างเดียว	9 9 9
6 จันทร์	การบล็อก - การยืนเตรียมพร้อมที่จะบล็อก - การเคลื่อนที่แล้วกระโดดบล็อกโดยวิธี - แบบสไลด์เท้า - แบบก้าวไขว้เท้า - แบบวิ่ง - แบบก้าวเท้า	7 38
พุธ	ตำแหน่งของผู้เล่น - เทคนิคในการเป็นฝ่ายรุก - เทคนิคในการเป็นฝ่ายรับ	45
ศุกร์	ให้ความรู้อุปกรณ์และกติกาการแข่งขัน ให้นักเล่นทีม	45

ภาคผนวก ข

โปรแกรมการเรียนวอลเลย์บอลของกลุ่มเรียนแบบรวมส่วน

ตารางการเรียนรู้การสอนแบบรวมส่วน

สัปดาห์ที่ 1 - 6

สัปดาห์ที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
1 อังคาร	การอันเดอร์ลูกด้านหน้า - อยู่กับที่ 7 - ก้าวเข้าไปหาลูก 7 - การวิ่งเข้าไปหาลูก 7 เล่นทีม 24	
พฤหัสบดี	การอันเดอร์ลูกต่ำด้านหน้า - อยู่กับที่ 7 - ก้าวเข้าไปหาลูก 7 - การวิ่งเข้าไปหาลูก 7 เล่นทีม 24	
เสาร์	การอันเดอร์ลูกด้านข้างลำตัว - ยืนอยู่กับที่ 7 - การเคลื่อนที่ 1 ก้าวไปทางขวา 7 - การเคลื่อนที่ 1 ก้าวไปทางซ้าย 7 เล่นทีม 24	

ลำดับที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
2 อังคาร	การเล่นลูกที่กระดอนออกจากตาข่าย - ฝึกลูกที่เข้าบริเวณส่วนล่างของตาข่าย - ฝึกลูกที่เข้าบริเวณส่วนกลางของตาข่าย - ฝึกลูกที่เข้าบริเวณส่วนบนของตาข่าย เล่นทีม	7 7 7 24
พฤหัสบดี	การรับลูกเหนือไหล่โดยวิธี - แบบ เป็ดมือโดยตรง - โดยที่ลูกมาทางด้านหน้า - โดยที่ลูกมาทางด้านข้างซ้ายมือ - โดยที่ลูกมาทางด้านข้างขวามือ - แบบ เป็ดมือโดยวิธีการยื่นย่อตัว - โดยลูกมาทางด้านหน้า - โดยลูกมาทางด้านข้างซ้ายมือ - โดยลูกมาทางด้านข้างขวามือ เล่นทีม	3 3 3 4 4 4 24
เสาร์	การรับลูกเหนือไหล่โดยวิธี - แบบ โอบหมัด	7

ลำดับที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
	- แบบฝ่ามือประสานกัน - แบบ เล่นลูกมือเดียว เล่นทีม	7 7 24
3 อังคาร	การเข้ทลูกบอลไปด้านหน้า - การเข้ทไปด้านหน้าเมื่ออยู่กับที่ - การเข้ทไปด้านหน้าเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกทางด้านหน้า - การเข้ทไปทางด้านหน้าเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกทางด้านข้าง - การเข้ทไปด้านหน้าเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกโดยการถอยหลัง เล่นทีม	21 24
พฤหัสบดี	การเข้ทลูกบอลไปด้านหลัง - การเข้ทไปด้านหลังเมื่ออยู่กับที่ - การเข้ทไปด้านหลังเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกทางด้านหน้า - การเข้ทไปด้านหลังเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกทางด้านข้าง - การเข้ทไปด้านหลังเมื่อเคลื่อนที่เข้าหาลูกโดยการถอยหลัง เล่นทีม	21 24

ลำดับที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
เสาร์	การเช็ทลูกไปด้านข้าง - ไปทางซ้ายมือ - ไปทางขวามือ เล่นทีม	 10 11 24
4 อังคาร	การเสริมฟลูกบนมือ - ด้านหน้า - ด้านข้าง เล่นทีม	 10 11 24
พฤหัสบดี	การเสริมฟลูกบนมือ - ลูกหมุน - ลูกส่าย เล่นทีม	 10 11 24
เสาร์	การเสริมฟลูกมือล่าง - เสริมธรรมชาติ - เสริมลูกโด่งสูง เล่นทีม	 10 11 24

สัปดาห์ที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
5 อังคาร	การตบลูก - การกระโดดตบอยู่กับที่ - การตบลูกแบบวิ่ง 2 ก้าว - การตบลูกแบบวิ่ง 3 ก้าว - การตบลูกขณะลอยตัวอยู่ในอากาศ - การลงสู่พื้น เล่นทีม	 4 4 4 4 5 24
พฤหัสบดี	เทคนิคการตบลูกพลิกแพลง - การหมุนตัวตบ - การหมุนข้อมือตบ - การตบลูกกระแทกมือคนบล็อกลอกนอกเส้น - การตบลูกเบา ๆ - การหยอด - การตบลูกตัวด เล่นทีม	 3 3 3 4 4 4 24

ลำดับที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
เสาร์	การตบลูกเร็ว - การตบลูกเร็วใกล้ตัว 4 - การตบลูกเร็วห่างคาง่าย 4 - การตบลูกเร็วสั้นเรียดคาง่าย 4 - การตบลูกเร็วยาวเรียดคาง่าย 4 - การกระโดดตบด้วยขาข้างเดียว 5 เล่นทีม 24	
6 อังคาร	การบล็อก - การยืนเตรียมพร้อมที่จะบล็อก 4 - การเคลื่อนที่แล้วกระโดดบล็อกโดยวิธี 17 - แบบสไลด์เท้า - แบบก้าวไขว้เท้า - แบบวิ่ง - แบบก้าวเท้า เล่นทีม 24	

ลำดับที่ วัน	ตารางเรียน	จำนวนเวลา (นาที)
พฤหัสบดี	การลอยตัวกลางอากาศในการบล็อก - ลักษณะของมือขณะบล็อก 4 - ลักษณะของมือที่สัมผัสลูกบอล 4 - ลักษณะของการบล็อกโดยมือที่อยู่ด้านนอกบิดเข้า ในสนาม 4 - ลักษณะการบล็อกลูกตกห่างตาข่าย 4 - การลงสู่พื้น 5 เล่นทีม 24	
เสาร์	ตำแหน่งของผู้เล่น - เทคนิคในการเป็นฝ่ายรุก 7 - เทคนิคในการเป็นฝ่ายรับ 7 - อุปกรณ์และกติกาการแข่งขัน 7 เล่นทีม 24	

หมายเหตุ เมื่ออบอุ่นร่างกายเรียบร้อยแล้ว รวมกลุ่มเพื่อฟังการอธิบายประกอบการสาธิต
 ประมาณ 5 นาที จึงเริ่มเรียนตามตารางเรียนหลังการเรียนเสร็จจึงเล่นตามตารางฝึก
 แต่ละวันแล้ว ผ่อนคลายกล้ามเนื้อด้วยกิจกรรมตัวต่อใบนี้

1. วิ่งสลับแขน - สลับขาเบา ๆ 2 รอบสนาม
2. กระโดดเตมื่อสลับข้างซ้าย - ขวา เบา ๆ
3. นั่งเหยียดเท้าก้มตัวและปลายเท้าเบา ๆ
4. นั่งเหยียดเท้าสลับเท้าเบา ๆ

ภาคผนวก ค

ขั้นตอนการวัดความสามารถในการเล่นวอลเลย์บอล

ขั้นตอนในการวัดความสามารถในการเล่นกีฬา วอลเลย์บอล

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนในกลุ่มที่จะทดสอบมาทำการทดสอบการเล่นทีม
2. ผู้วิจัยได้เชิญผู้เชี่ยวชาญมาทำการประเมินผลการทดสอบการเล่นทีมโดยวิธีการประเมินค่าการเล่น โดยวิธีการกำหนดค่าคุณภาพเป็นคะแนนดิบ (Raw - Data by Quality Rating scale product.)
3. บันทึกค่าการเล่นเป็นรายบุคคล

แบบประเมินค่าความสามารถการเล่นภายในทีมวอลเลย์บอล

ผู้ถูกประเมิน เพศ อายุ.....
 ส่วนสูง น้ำหนัก
 สถานศึกษา ระดับชั้น
 วันที่ทำการสอบ.....

คำชี้แจง

การประเมินค่าความสามารถฯ เป็นการประเมินค่าความสามารถส่วนบุคคลที่เป็นองค์ประกอบในการเล่นภายในทีม ประกอบด้วยรูปแบบในการเล่น 4 รูปแบบคือ

- ก. การเสิร์ฟ
- ข. การเล่นลูกสองมือเหนือศีรษะ
- ค. การเล่นลูกสองมือล่าง
- ง. ความสามารถทั่วไป ๗ ไปในการเล่นทีม

โดยแบ่งลำดับค่าคะแนนสำหรับการประเมินเป็น 5 ช่อง คือ

- ค่า 1 คะแนน ต้องแก้ไขปรับปรุง
- ค่า 2 คะแนน พอใช้
- ค่า 3 คะแนน ระดับปานกลาง
- ค่า 4 คะแนน ระดับดี
- ค่า 5 คะแนน ระดับดีเยี่ยม

ภาคผนวก ง.

แบบทดสอบทักษะกีฬา วอลเลย์บอลชาย

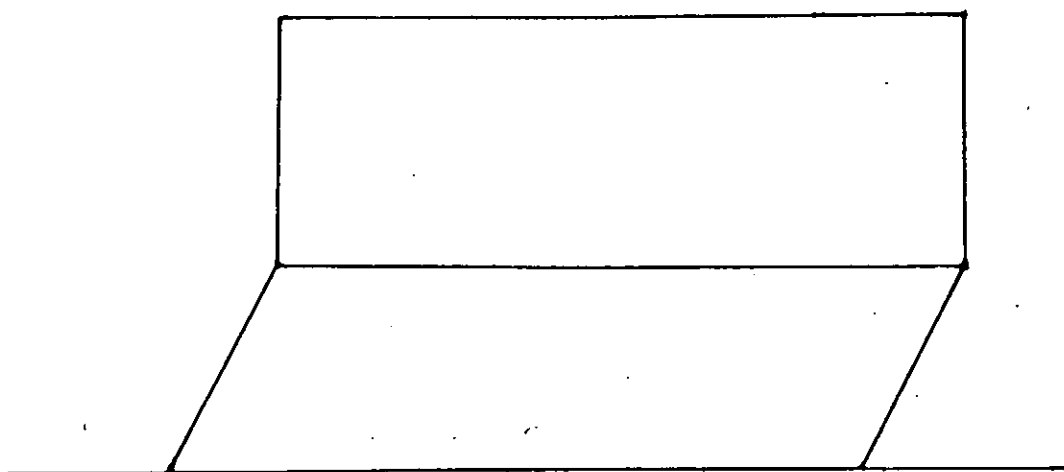
1. การเล่นลูกบอลสองมือล่างกระดานผนัง

อุปกรณ์

ผนังหรือกำแพงคอนกรีตเรียบ สูงเกินกว่า 6.00 เมตร กว้างเกินกว่า 4.00 เมตร
นาฬิกาจับเวลา และลูกวอลเลย์บอล 1 ลูก

วิธีปฏิบัติ

ผู้รับการสอบ ถือลูกบอลอยู่เหนือหลังเส้นห่างจากผนัง 4 ฟุต เมื่อได้ยินคำสั่งว่า "เริ่ม"
ให้ผู้รับการสอบ โยนลูกบอลกระดานผนังและให้กระดอนออกมา ผู้รับการสอบเล่นลูกบอลด้วยสองมือ
ล่าง ให้ลูกบอลกระดานผนัง ทำเช่นนี้ให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุดภายในเวลา 30 วินาที

ผังการสอบการเล่นลูกบอลสองมือล่างกระดานผนัง

การคิดคะแนน

ผู้สอบเริ่มจับเวลาตั้งแต่ใช้คำสั่งว่า "เริ่ม" จนครบ 30 วินาที จึงสั่งให้หยุดคิด
คะแนนจำนวนครั้งที่ลูกบอลกระดานผนังภายในเวลา 30 วินาที ในการสอบทำใดท่าหนึ่งหรือ
สองท่าของผู้รับการสอบจะข้ามเส้นไม่ได้ (ถ้าข้ามเส้นจะไม่นับคะแนนครั้งนั้น ๆ) ให้สอบสอง
ครั้ง คิดคะแนนครั้งที่ได้ดีที่สุด

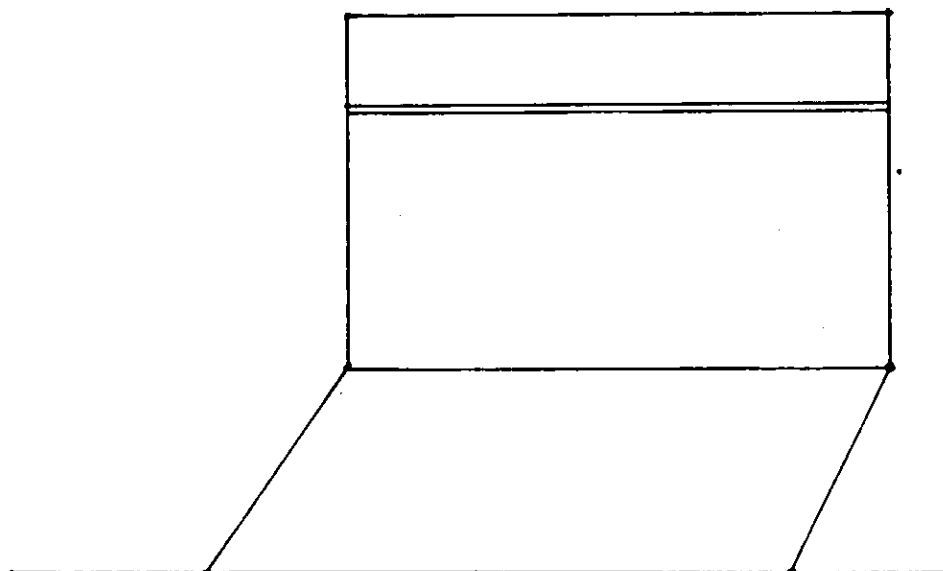
2. การตะขูลูกบอลกระทบบัง

อุปกรณ์

ผนังหรือกำแพงคอนกรีตเรียบ สูงเกินกว่า 6.00 เมตร กว้างเกินกว่า 4.00 เมตร
นาฬิกาจับเวลา และลูกวอลเลย์บอล 1 ลูก

วิธีปฏิบัติ

ผู้รับการสอบยืนถือลูกบอลอยู่ข้างมือหลังเส้นเขตห่างจากผนัง 4 ฟุต เมื่อได้ยินคำสั่งว่า "เริ่ม" ให้ผู้รับการสอบโยนลูกบอลกระทบบังเหนือเส้นซึ่งลากขนานกับพื้น 2.43 เมตร และให้ตะขูลูกบอล (set - up) ให้กระทบบังบน หรือเหนือเส้นดังกล่าวภายใน เวลา 30 วินาที

ผังการสอบการตะขูลูกบอลกระทบบัง

· การคิดคะแนน

ผู้สอบเริ่มจับเวลาตั้งแต่ใช้คำสั่งว่า "เริ่ม" จนครบ 30 วินาที จึงสั่งให้ "หยุด" การคิดคะแนนจะนับจำนวนครั้งที่ลูกบอลกระทบผนังภายในเวลา 30 วินาที โดยลูกบอลจะต้องกระทบผนังที่บนหรือเหนือเส้นบนผนัง ในการสอบ เท้าใดเท้าหนึ่งหรือสองเท้าของผู้รับการสอบจะข้ามเส้นไม่ได้ (ถ้าข้ามเส้นจะไม่นับคะแนนในครั้งนั้น ๆ) และต้องเตะลูกบอลให้ถูกต้องตามกติกาแข่งขันวอลเลย์บอล (ถ้าไม่ถูกต้องตามกติกาการแข่งขันวอลเลย์บอล จะไม่นับคะแนนในครั้งนั้น ๆ) ให้สอบสองครั้ง คิดคะแนนครั้งที่ได้ดีที่สุด

3. การเสิร์ฟ

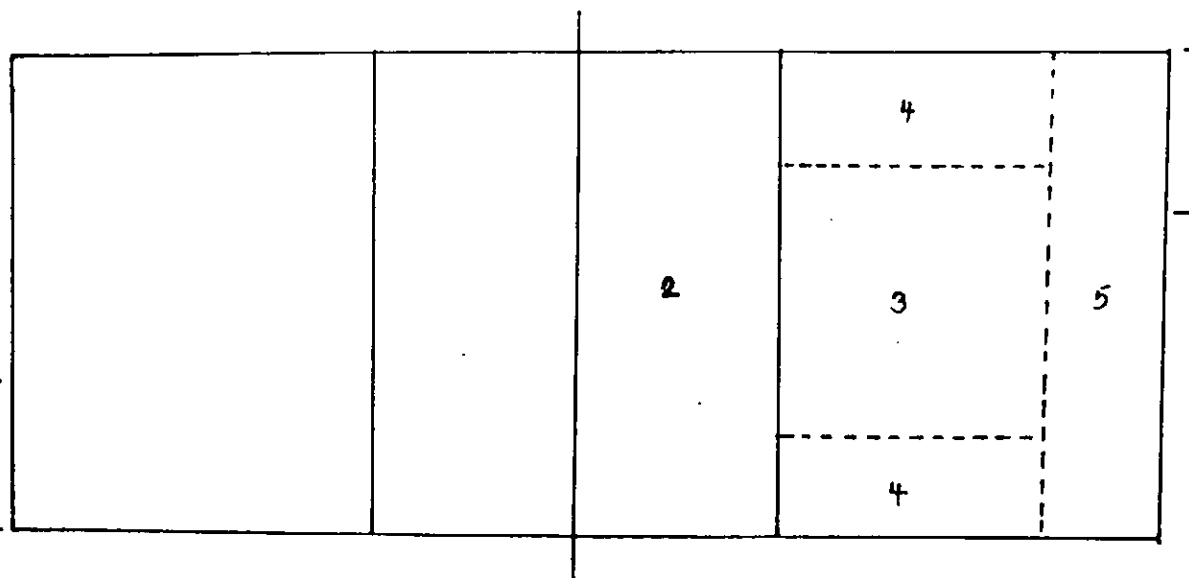
อุปกรณ์

ใช้สนามวอลเลย์บอลมาตรฐาน พร้อมด้วยตาข่ายสูง 2.43 เมตร

ลูกวอลเลย์บอล 1 ลูกในบันทึก

วิธีปฏิบัติ

ผู้รับการสอบยืนอยู่ในเขตเสิร์ฟ เมื่อผู้สอบบอกให้เริ่มได้ก็ให้ผู้รับการสอบเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอลให้ลงในตารางซึ่งมีคะแนนต่าง ๆ ด้วยการเสิร์ฟเหนือศีรษะคนละ 10 ครั้ง ถ้าลูกบอลตกลงบนเส้นให้นับคะแนนไปทางข้างมาก การเสิร์ฟนั้นให้ทำให้อยู่ถูกต้องตามกติกา การแข่งขันวอลเลย์บอล

ผังการสอบการเสิร์ฟ

การคิดคะแนน

ผู้รับการสอบเสิร์ฟคนละ 10 ครั้ง รวมคะแนนที่ได้ทั้ง 10 ครั้ง ของแต่ละคน ถ้าเสิร์ฟไม่ถูกต้องตามกติกาการแข่งขันวอลเลย์บอลให้ถือว่าเสิร์ฟไปแล้ว 1 ครั้ง และได้คะแนนเป็น 0

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในกีฬาวอลเลย์บอล

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในกีฬาวอลเลย์บอล

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบทดสอบการวัดความเข้าใจในกีฬาวอลเลย์บอลจากแบบทดสอบที่มีผู้วิจัยบางท่านได้ทำไว้
 2. ผู้วิจัยได้ไปศึกษาโดยวิธีการศึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสร้างแบบทดสอบดังกล่าว และผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษา
 3. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข
 4. นำแบบทดสอบที่สร้างไปทำการทดสอบโดยวิธีสอบซ้ำ (Pretest and Post test Method)
 5. นำผลทดสอบจากแบบทดสอบที่ได้มาเพื่อหาความเชื่อมั่นเพื่อให้เกิดความเชื่อถือของแบบทดสอบ
 6. นำแบบทดสอบมาปรับปรุงให้เป็นแบบทดสอบที่สมบูรณ์
- จากแบบทดสอบนี้ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบกับนักเรียนชั้น ม. 4 โรงเรียนชลบุรีสุภบทอำเภอมือเมือง จังหวัดชลบุรี ก่อน เป็นการทดสอบซ้ำ โดยให้ทดสอบ 2 ครั้ง ใช้เวลาห่างกัน 2 สัปดาห์
- นักเรียนที่ใช้ทดสอบมีจำนวน 15 คน และทุกคนได้ผ่านการเรียนวอลเลย์บอล 1 มาแล้ว ผลที่ได้ออกมา 0.86

แบบทดสอบความรู้และความเข้าใจ

จงเขียนวงกลมล้อมรอบตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. กีฬาวอลเลย์บอลกำเนิดครั้งแรกในโลกที่ประเทศใด
 ก. ญี่ปุ่น ข. อังกฤษ ค. ฝรั่งเศส
 ง. เยอรมัน จ. สหรัฐอเมริกา
2. ประเทศแรกที่เล่นกีฬาวอลเลย์บอลในทวีปเอเชียคือ
 ก. จีน ข. ญี่ปุ่น ค. อินโดนีเซีย
 ง. ประเทศไทย จ.ฟิลิปปินส์
3. ผู้แตะลูกมือล่างงอข้อศอกลูกบอลจะไปในทิศทางใด
 ก. ด้านหลัง ข. ด้านหน้า ค. ตั้งฉากกับพื้น
 ง. ด้านหน้าเฉียงไปทางขวา จ. ด้านหน้าเฉียงไปทางซ้าย
4. การแตะลูกด้วยมือล่างใช้ส่วนใดตีลูกบอล
 ก. ฝ่ามือ ข. แขนที่ข้อล่างและข้อมือ
 ค. ข้อมือ ง. แขนที่ข้อล่าง จ. แขนที่ข้อล่างและแขนที่ข้อบน
5. การแตะลูกมือล่างถ้าต้องการให้ลูกบอลมีความแรงจะปฏิบัติอย่างไร
 ก. เหวี่ยงแขนมาก ๆ ข. ยึดลำตัวมาก ๆ ค. เหยียดลำตัวและแขนพร้อมกัน
 ง. ก้าวเท้าตามขณะตีลูกบอลไปแล้ว จ. เหยียดเข่าด้วย
6. เมื่อจะแตะลูกมือล่างจะต้องปล่อยแขนทั้ง 2 ลงไประดับใด
 ก. ออก ข. สะเอว ค. หน้าแข้ง
 ง. เข่า จ. ข้อเท้า
7. ลูกบอลจะต้องอยู่ทางด้านใดของผู้แตะลูกมือล่าง
 ก. ด้านหน้า ข. ด้านขวา ค. ด้านซ้าย
 ง. เฉียงขวา จ. เฉียงซ้าย

8. การแตะขลุ่ยมือบนที่ถูกต้องยกมือขึ้นอย่างไร
- ก. เหนือศีรษะ ข. เหนือศีรษะไปทางขวา
ค. เหนือหน้าผาก ง. เหนือศีรษะไปทางซ้าย จ. เหนือศีรษะไปทางหลัง
9. เมื่อลูกบอลปะทะกับมือในการแตะขลุ่ยมือบน นิ้วมือและข้อมือจะต้องทำอย่างไร
- ก. เกร็งนิ้วมือแต่อย่าเกร็งข้อมือ ข. เกร็งข้อมือแต่อย่าเกร็งนิ้วมือ
ค. ไม่เกร็งทั้งนิ้วมือและข้อมือ ง. เกร็งทั้งนิ้วมือและข้อมือ
จ. นิ้วมือเกร็งอย่างเดียว
10. การแตะขลุ่ยมือบนใช้ส่วนใดของมือปะทะลูกบอล
- ก. ใช้ทั้งหมดของมือ ข. อุ้งมือ
ค. ฝ่ามือ ง. นิ้วมือทั้งนิ้ว
จ. ปลายนิ้วมือ
11. ในการแตะขลุ่ยมือบน ถ้าต้องการเพิ่มแรงส่งควรใช้แรงจากส่วนใด
- ก. คัดนิ้วมือ ข. เหยียดข้อมือ
ค. นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้และนิ้วกลาง ง. เหยียดเข่า
จ. นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนางและนิ้วก้อย
12. การแตะขลุ่ยมือบน ใช้แรงคัตจากนิ้วใดบ้าง
- ก. นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ ข. นิ้วหัวแม่มือและนิ้วกลาง
ค. นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้และนิ้วกลาง ง. นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้และนิ้วนาง
จ. นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนางและนิ้วก้อย
13. การแตะขลุ่ยมือบนนิ้วอะไรคอยช่วยประคองลูก
- ก. นิ้วกลางกับนิ้วนาง ข. นิ้วนางกับนิ้วก้อย
ค. นิ้วชี้กับนิ้วกลาง ง. นิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้
จ. นิ้วก้อยกับนิ้วหัวแม่มือ

14. การเสิร์ฟลูกบอลได้อย่างแม่นยำ จะเป็นผลทำให้เกิดอะไรขึ้น

- ก. ได้คะแนน ข. เสียคะแนน ค. ไม่มีโอกาสตบลูกบอล
ง. คู่ต่อสู้ตกเป็นฝ่ายรับ จ. คู่ต่อสู้ได้ลูกกลับมาเล่น

15. การเสิร์ฟลูกชนิดใดที่ไม่ต้องเหวี่ยงแขนเป็นรูปวงกลม

- ก. มียอน ข. มือล่าง ค. ลูกตวัด
ง. มียอนและมือล่าง จ. มือล่างและลูกตวัด

16. ในการเสิร์ฟลูกมือล่างติดตรงส่วนใดของลูกบอล

- ก. ส่วนหลังค่อนไปข้างบน ข. ส่วนล่างของลูกบอล
ค. ส่วนขวาค่อนไปทางข้างล่าง ง. ส่วนซ้ายค่อนไปข้างล่าง
จ. ส่วนหลังค่อนไปข้างล่าง

17. การเสิร์ฟลูกมียอนใช้มือติด้านใดของลูกบอล

- ก. ด้านหลัง ข. ด้านขวา ค. ด้านซ้าย
ง. ด้านล่าง จ. ด้านบน

18. การตบลูกเพื่อสกัดให้ลูกบอลพุ่งลงแดนคู่ต่อสู้ปฏิบัติอย่างไร

- ก. บัดมือตั้งฉากกับตาข่าย ข. พลิกข้อมือไปทางขวา
ค. พลิกข้อมือไปทางซ้าย ง. หันข้อมือคว่ำลง
จ. แขนข้อมือขึ้นเล็กน้อย

19. การกระโดดสปริงตัวตบลูกบอลควรกระโดดให้ตัวลอยขึ้นแค่ไหน

- ก. เริ่มลอยขึ้นจากพื้น ข. ลอยจากพื้นได้ 1 ฟุต
ค. ลอยขึ้นถึงจุดสูงสุด ง. ลอยลงมาห่างจากพื้น 1 ฟุต
จ. ยึดตัวอยู่กับที่

20. ถ้าต้องการเพิ่มแรงตบลูกบอลให้มากขึ้นควรปฏิบัติอย่างไร

- ก. เพิ่มแรงตบให้มากขึ้น ข. เหวี่ยงแขนไปหลังให้มาก
ค. กระโดดให้สูงขึ้น ง. กระโดดพร้อมและตัวแอ่นไปข้างหลัง
จ. วิ่งเข้าตบลูกบอล

21. การตบลูกบอลใช้ส่วนของมือ

- ก. ข้อมือ ข. สันมือ ค. แขนือ
ง. กำหมัด จ. หลังมือ

22. การสกัดกั้นที่ดีเป็นการป้องกันลูกได้ผลดีที่สุด

- ก. ลูกศบ ข. ลูกถูกดาบ้าย ค. ลูกหยอด
ง. ลูกเสิร์ฟ จ. ลูกโค้ง

23. การรับลูกกระดอนจากดาบ้ายหลังจากผ่านการตีครั้งที่ 1 แล้ว บอลใดไม่ถูกต้อง

- ก. ตีไปทางขวาให้เพื่อน ข. ตีไปทางซ้ายให้เพื่อน
ค. ตีกลับหลังให้เพื่อน ง. ตีให้ข้ามดาบ้ายไป
จ. ตั้งขลุ่ยไว้

24. จำนวนผู้เล่นจริงและสำรองแต่ละทีมได้ไม่เกินกี่คน

- ก. 10 คน ข. 12 คน ค. 14 คน ง. 16 คน จ. 18 คน

25. จำนวนผู้เล่นจริงในการแข่งขันวอลเลย์บอลที่สากลนิยมข้างละกี่คน

- ก. 5 คน ข. 6 คน ค. 7 คน ง. 8 คน จ. 9 คน

26. แต่ละเกมของการแข่งขันกำหนดไว้กี่คะแนน

- ก. 8 คะแนน ข. 11 คะแนน ค. 15 คะแนน ง. 18 คะแนน
จ. 21 คะแนน

27. แต่ละทีมขอเวลานอกเพื่อพักได้เกมละกี่ครั้ง

- ก. 1 ครั้ง ข. 2 ครั้ง ค. 3 ครั้ง ง. 4 ครั้ง จ. 5 ครั้ง

28. ฝ่ายส่งได้ส่งลูกบอลไปแล้วและได้แต้ม แต่เกิดการคลาดเคลื่อนตำแหน่งจะเป็นอย่างไร

- ก. เสียจุดและหมดสิทธิการส่ง ข. แต้มคงไว้แต่หมดสิทธิการส่ง
ค. เสียจุด ง. เสียสิทธิการส่ง
จ. แต้มคงไว้แล้วส่งต่อ

29. ข้อใดเป็นความผิดล้ำแดนของผู้ต่อสู้
- ก. ทำล้ำแดนได้ดาบยาวแต่ไม่ถูกฟัน
 - ข. กระโดดตบลูกในแดนคู่ต่อสู้
 - ค. ทำล้ำแดนได้ดาบยาวแต่ไม่ถูกคู่ต่อสู้
 - ง. สกัดกั้นมือข้ามเหนือดาบยาว
 - จ. การล้ำไปในแดนคู่ต่อสู้ภายหลังสัญญาณหวีด
30. ผู้เล่นมีสิทธิ์เข้าทำการสกัดกั้นคือผู้ใด
- ก. หลังขวา
 - ข. หลังซ้าย
 - ค. หลังกลาง
 - ง. แดนหน้าทั้งหมด
 - จ. แดนหลังทั้งหมด

ภาคผนวก จ

เมื่อการเรียนการสอนเสร็จสิ้นหลังจาก 6 สัปดาห์แล้ว ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 3 ขึ้นตอนแล้ว ผู้วิจัยได้เพิ่มการทดสอบเพื่อวัดทัศนคติของเด็กทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของเด็กทั้ง 2 กลุ่ม

โดยใช้แนวทางแบบทดสอบของ อาจารย์ผานิต นิลมาศ ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบวัดทัศนคติการสอนวอลเลย์บอล

ชื่อผู้ทำการทดสอบ..... เพศ..... อายุ.....
 ส่วนสูง..... น้ำหนัก.....
 สถานศึกษา..... ระดับชั้น.....
 วันที่ทำการสอบ.....

คำชี้แจง

การทดสอบการวัดทัศนคติ เป็นการวัดความรู้สึกของเด็กเอง เพื่อผู้วิจัยจะได้รู้ถึงทัศนคติ
 ของเด็กที่มีต่อการเรียนวิชาวอลเลย์บอล เมื่อหลังการเรียน 6 สัปดาห์แล้วว่า เด็กรู้ถึงคุณค่าและ
 ความสำคัญของการนำไปใช้ในการเล่นทีม และความพอใจในการเรียน มีแบบทดสอบทั้งหมด 15
 ข้อ

โดยแบ่งลำดับค่าคะแนนในการประเมินเป็น 3 ช่อง คือ

ค่า 1 คะแนน น้อย

ค่า 2 คะแนน ปานกลาง

ค่า 3 คะแนน มาก

แบบวัดทัศนคติการสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน

	ทัศนคติด้านต่าง ๆ	ระดับทัศนคติ		
		3 มาก	2 ปานกลาง	1 น้อย
1	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนร่วมมือกันทำงาน			
2	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนมีความกล้าหาญ			
3	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา			
4	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนรู้จักการแบ่งปัน			
5	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนเป็นคนซื่อสัตย์			
6	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนรู้จักเป็นห่วงผู้อื่น			
7	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง			
8	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น ในตนเอง			
9	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนรู้จักถ่อมตัว			
10	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ ในการเล่นวอลเลย์บอลได้ดี			
11	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนมีความเชื่อถือ และชอบกิจกรรมที่ครูผู้สอนสอนให้			
12	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนอยากเข้าเรียน กิจกรรมที่สอนทุกครั้ง และตรงเวลาเสมอ			
13	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนมีความเชื่อถือ และหน้าที่ตามตำแหน่งที่ได้รับมอบหมายของเพื่อนในการร่วมกิจกรรม			

	ทัศนคติด้านต่าง ๆ	ระดับทัศนคติ		
		3 มาก	2 ปานกลาง	1 น้อย
14	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนได้เข้าร่วม กิจกรรมการสอนอย่างมีความสุข			
15	การสอนวอลเลย์บอลแบบรวมส่วน สอนให้นักเรียนอยากเรียนกีฬา วอลเลย์บอลเพิ่มเติมต่ออีกในโอกาสต่อไป			
	รวม			

แบบวัดทัศนคติการสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน

	ทัศนคติด้านต่าง ๆ	ระดับทัศนคติ		
		3 มาก	2 ปานกลาง	1 น้อย
1	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนร่วมมือกันทำงาน			
2	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนมีความกล้าหาญ			
3	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา			
4	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนรู้จักการแบ่งปัน			
5	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนเป็นคนซื่อสัตย์			
6	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนรู้จักเป็นห่วงผู้อื่น			
7	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง			
8	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น ในตนเอง			
9	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนรู้จักถ่อมตัว			
10	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ ในการเล่นวอลเลย์บอลได้ดี			
11	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนมีความเชื่อถือ และชอบกิจกรรมที่ครูผู้สอนสอนให้			
12	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนอยากเข้าเรียน กิจกรรมที่สอนทุกครั้ง และตรงเวลาเสมอ			
13	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนมีความเชื่อถือ และหน้าที่ตามตำแหน่งที่ได้รับมอบหมายของเพื่อนในการร่วมกิจกรรม			

	ทัศนคติด้านต่าง ๆ	ระดับทัศนคติ		
		3 มาก	2 ปานกลาง	1 น้อย
14	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนได้เข้าร่วม กิจกรรมการสอนอย่างมีความสุข			
15	การสอนวอลเลย์บอลแบบแยกส่วน สอนให้นักเรียนอยากเรียนกีฬา วอลเลย์บอลเพิ่มเติมต่ออีกในโอกาสต่อไป			
	รวม			

ภาคผนวก ข

- ผลการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการเรียนวอลเลย์บอล แบบทดสอบทักษะของ
เจ็ลมีชัย บุญวิเศษ ของกลุ่มที่เรียนแบบแยกส่วน และกลุ่มที่เรียนแบบรวมส่วน
หลังการสอน 6 สัปดาห์
- ผลการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการเรียนวอลเลย์บอล แบบประเมินค่า
ความสามารถในการเล่นของทีมของกลุ่มที่เรียนแบบแยกส่วน และกลุ่มที่เรียนแบบ
รวมส่วน หลังการสอน 6 สัปดาห์
- ผลการทดสอบคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการเรียนวอลเลย์บอล แบบทดสอบเพื่อวัด
ความเข้าใจในกีฬา วอลเลย์บอลของกลุ่มที่เรียนแบบแยกส่วน และกลุ่มที่เรียน
แบบรวมส่วนหลังการสอน 6 สัปดาห์

ตาราง 3 แสดงผลการทดสอบของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวอลเลย์บอล หลังการสอน 6 สัปดาห์ ของกลุ่มที่ใช้การสอนแบบแยกส่วน

แบบทดสอบทักษะของ เฉลิมชัย บุญรักษ์				แบบประเมินค่าความ สามารถในการเล่นทีม			วัด ความ เข้าใจ	รวม
	สองมือ ล่าง	สองมือ บน	การ เสิร์ฟ	ผู้ประเมิน คนที่ 1	ผู้ประเมิน คนที่ 2	ผู้ประเมิน คนที่ 3		
1	27	17	23	48	47	50	20	232
2	23	13	17	44	40	42	22	201
3	26	16	21	48	46	46	18	221
4	30	20	20	53	51	52	25	251
5	19	9	13	48	44	43	19	195
6	21	11	17	42	40	41	20	192
7	32	22	30	52	53	50	23	262
8	23	13	25	41	42	42	21	207
9	28	18	23	43	46	46	26	235
10	19	9	18	39	37	38	17	177
11	18	8	20	35	32	31	18	162
12	21	11	16	40	39	37	18	182
13	22	12	18	42	35	38	23	190
14	24	14	22	44	40	45	25	214
15	34	24	33	53	55	54	21	274
16	27	17	25	48	48	46	20	231

ตาราง 3 (ต่อ)

	แบบทดสอบทักษะของ เฉลิมชัย บุญรักษ์			แบบประเมินค่าความ สามารถในการเล่นทีม			วัด ความ เข้าใจ	รวม
	สองมือ ล่าง	สองมือ บน	การ เสิร์ฟ	ผู้ประเมิน คนที่ 1	ผู้ประเมิน คนที่ 2	ผู้ประเมิน คนที่ 3		
17	29	19	24	49	50	51	24	246
18	24	14	19	48	49	51	18	223
19	21	11	20	39	38	41	17	187
20	18	8	16	30	32	32	22	158
21	19	9	21	39	39	41	24	192
22	22	12	20	44	45	43	24	210
23	21	11	18	41	40	44	20	195
24	26	16	25	49	49	51	26	233
25	28	18	26	53	50	51	18	244
26	30	20	30	54	54	56	25	269
27	21	11	24	45	44	41	22	208
28	26	16	23	48	47	47	24	231
29	25	15	24	40	42	43	22	211
30	30	20	25	55	53	56	23	262
X	734	434	656	1354	1327	1349	645	6495
X	24.47	14.47	21.87	45.13	44.23	44.97	21.5	216.5
SD	4.38	4.38	4.52	6.01	6.36	6.42	2.80	30.89

ตาราง 4 แสดงผลการทดสอบของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวอลเลย์บอล หลังการสอน 6 สัปดาห์ ของกลุ่มที่ใช้การสอนแบบรวมส่วน

	แบบทดสอบทักษะของ เจิมชัย บุณรักษ์			แบบประเมินค่าความ สามารถในการเล่นทีม			วัด ความ เข้าใจ	รวม
	สองมือ ล่าง	สองมือ บน	การ เสิร์ฟ	ผู้ประเมิน คนที่ 1	ผู้ประเมิน คนที่ 2	ผู้ประเมิน คนที่ 3		
1	33	23	23	53	51	54	22	264
2	29	18	23	50	49	52	24	245
3	28	17	22	48	45	47	20	227
4	32	22	27	53	50	52	21	257
5	31	21	26	50	49	51	24	252
6	35	25	30	56	53	54	20	273
7	28	18	23	47	49	46	22	233
8	29	19	24	48	46	50	20	236
9	31	21	25	52	53	50	21	253
10	30	20	26	50	51	53	19	249
11	31	21	23	54	53	51	19	252
12	26	15	19	42	40	44	22	208
13	29	19	26	48	47	44	21	234
14	27	17	23	40	41	43	24	215
15	28	18	22	42	40	44	20	214
16	33	23	27	56	54	52	22	267

ตาราง 4 (ต่อ)

	แบบทดสอบทักษะของ เฉลิมชัย บุญวิทย์			แบบประเมินค่าความ สามารถในการเล่นทีม			วัด ความ เข้าใจ	รวม
	สองมือ ล่าง	สองมือ บน	การ เสิร์ฟ	ผู้ประเมิน คนที่ 1	ผู้ประเมิน คนที่ 2	ผู้ประเมิน คนที่ 3		
17	34	24	30	57	55	56	24	280
18	27	17	20	44	41	46	20	215
19	33	23	27	53	50	52	23	261
20	31	21	23	52	49	51	20	247
21	30	20	25	50	50	53	23	251
22	26	16	19	46	44	48	20	219
23	28	18	22	48	46	47	19	228
24	34	24	30	50	54	53	18	263
25	27	17	18	44	46	45	18	215
26	29	19	22	48	47	44	20	229
27	24	14	19	42	46	43	21	209
28	21	12	15	39	37	35	16	175
29	32	22	31	51	56	54	22	268
30	38	28	35	57	54	54	24	288
X	894	592	725	1470	1446	1468	611	7227
X	29.8	19.73	24.17	49	48.2	48.93	20.37	240.90
SD	3.50	3.50	4.35	4.99	4.98	4.76	4.17	25.45

ภาคผนวก ข

แสดงผลการทดสอบของคะแนนผลสัมฤทธิ์การวัดทัศนคติ ของการเรียนรู้วอลเลย์บอล
แบบแยกส่วน กับ แบบรวมส่วน หลังการเรียนรู้ 6 สัปดาห์

ตาราง 5 แสดงผลการทดสอบของคะแนนผลสัมฤทธิ์การวัดทัศนคติของการเรียนวอลเลย์บอล
แบบแยกส่วน กับแบบรวมส่วน หลังการเรียน 6 สัปดาห์

ลำดับ ที่	ผลของคะแนนการวัดทัศนคติด้านต่าง ๆ ของวิธีสอนแบบรวมส่วน						ผลของคะแนนการวัดทัศนคติด้านต่าง ๆ ของวิธีสอนแบบแยกส่วน					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 3	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 2	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 1	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 3	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 2	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 1
1	9	27	5	10	1	1	3	9	4	8	8	8
2	6	18	6	12	3	3	3	9	6	12	6	6
3	7	21	5	10	3	3	2	6	4	8	9	9
4	8	24	3	6	4	4	4	12	4	8	7	7
5	9	27	5	10	1	1	2	6	5	10	8	8
6	8	24	5	10	2	2	2	6	3	6	10	10
7	7	21	5	10	3	3	3	9	6	12	6	6
8	6	18	8	16	1	1	1	3	4	8	10	10
9	10	30	3	6	2	2	1	3	7	14	7	7
10	8	24	7	14	-	-	2	6	5	10	8	8
11	9	27	4	8	2	2	2	6	4	8	9	9
12	9	27	5	10	1	1	1	3	4	8	11	11
13	6	18	7	14	2	2	2	6	7	14	6	6

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ผลของคะแนนการวัดทัศนคติด้านต่าง ๆ ของวิธีสอนแบบรวมส่วน						ผลของคะแนนการวัดทัศนคติด้านต่าง ๆ ของวิธีสอนแบบแยกส่วน					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 3	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 2	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 1	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 3	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 2	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 1
14	11	33	4	8	-	-	3	9	4	8	8	8
15	10	30	3	6	2	2	2	6	3	6	10	10
16	7	27	5	10	3	3	3	9	3	6	9	9
17	6	18	6	12	3	3	4	12	4	8	7	7
18	11	33	3	6	1	1	1	3	2	4	12	12
19	8	24	4	8	3	3	1	3	3	6	11	11
20	7	21	6	12	2	2	2	6	4	8	9	9
21	10	30	4	8	1	1	2	6	3	6	10	10
22	9	27	5	10	1	1	2	6	2	4	11	11
23	8	24	3	6	4	4	3	9	4	8	8	8
24	7	21	5	10	3	3	1	3	2	4	12	12
25	8	24	5	10	2	2	2	6	1	2	12	12
26	11	33	4	8	1	1	1	3	3	6	11	11

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ผลของคะแนนการวัดทัศนคติด้านต่าง ๆ ของวิธีสอนแบบรวมส่วน						ผลของคะแนนการวัดทัศนคติด้านต่าง ๆ ของวิธีสอนแบบแยกส่วน					
	มาก		ปานกลาง		น้อย		มาก		ปานกลาง		น้อย	
	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 3	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 2	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 1	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 3	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 2	จำนวน ข้อที่ เลือก	ค่าของ คะแนน 1
27	6	18	6	12	3	3	2	6	4	8	9	9
28	7	21	6	12	2	2	2	6	3	6	10	10
29	8	24	6	12	1	1	2	6	2	4	11	11
30	9	27	3	6	3	3	1	3	1	2	13	13
รวม	$\bar{X} = 24.5$		$\bar{X} = 9.73$		$\bar{X} = 2.0$		$\bar{X} = 6.2$		$\bar{X} = 7.4$		$\bar{X} = 9.26$	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ไพฑูรย์ ชื่อสกุล วัฒนสุนทร

ภูมิลำเนา

30 / 4 ศรีชมชื่น อ.เมือง จ.อุดรธานี

การศึกษา

พ.ศ. 2504 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จากโรงเรียน
หนองบัวลำภูวิทยายนพ.ศ. 2512 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียน
อุดรพิทยานุกูลพ.ศ. 2520 จบปริญญาตรี จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา
พลศึกษา

หน้าที่ราชการ

รับราชการอยู่ที่วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี